

RUH MADDE

Cilt: 6 Sayı: 67 — Ağustos 1965

Cemiyet adına Sahip ve

Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

Hazırlayanlar :

Feridun Tepeköy

Erol Haras

Ergün Arıkdal

Afif Yesari

Salih Öge

Erol Sevil

Azime Nakip

Enver Öçerman

Mehmet Sancar

Çetin Salkök

Ali Erman

İdarehane ve Cemiyet binası
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

Dizgi ve Baskı :

Baha Matbaası

Kapak Baskı :

Karadeniz Matbaası

Abone ücreti

Yıllık 18 Lira

6 aylık 9 Lira

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

İnsanlar her daim saadetlerinin ve "saadet" lafının peşindedirler. Bulacakları tarif, bir işe yarayacakmış gibi, her derde deva bir formülü arar dururlar...

Diyebiliriz ki, saadet "Tekâmülüne uygun bir yolda bulunmaktır." Ama bu cümlecik bizlere bir şey kazandırmaz. Bize daha gerçek, elle tutulur, gözle görülür bir şeyler lâzım.

Karnım aç. Bir evde bir ziyafet sofrası, başka bir evde peynir ekmek. Her evdeki sofrada oturan adam, ya mes'ut ya bedbaht.

İşte bizim aldanişlarımız burada başlıyor: Biz saadeti dıştaki durumlara kıyasla bulacağımızı sanıyor ve bu yüzden sihirli formüller, her kapıyı açan altın anahtarlar arıyoruz. Bazan zengin sofrasına, bazan fakir yemeğine rağbet ediyor; gerçek aradığımızı da hiç birinde bulamıyoruz.

Gerçek, bizim o anlık ihtiyacımızdadır. Bu ihtiyacı apaçık bilirsek, elimizdeki imkânları tanırsak ve ihtiyacımızı tatmin yolunda imkânlarımızı en iyi kullanabilmek hünerini gösterirsek aradığımızı bulduk demektir.

Zira insanın yapabileceği bundan fazla bir şey değildir. Bütün bir nizam bu yolda çalışan insancıklara gereken şart ve tecrübeleri temin etmektedir.

Ancak bu iş, insanın kibirliliği, vurdum duymazlığı, içinde bulunduğu vasatın şartlarına uyma hususunda hiç bir anlayış, edep gösteremeyişi, aceleciliği, kısacası hamlığı ve cahilliği yüzünden pek de kolay olmamaktadır. Bunun neticesi ne oluyor?

Hatalarımız ve bunların neticeleri... İşte bizler daimi olarak, bildiğimize göre işleyebilmekte, hata yapabilmekte, hatalarımızı gördükçe düzeltmeye çalışmaktayız. Eğer bildiğimizi denemekten, denediğimize dikkat edip neticeleri tesbit ve tahlil etmekten, gerçekten hata olarak bulduklarımızı bir daha tekrarlamamak üzere düzeltmekten geri kalmazsak insan olarak bir mutluluğun yolundayız demektir.

Başkalarının mutluluğu veya felâketi ise bizim için bir müşahede olabildikçe ve bundan gerekli bilgiyi çıkarttığımız takdirde kendi hayatımızı en hayırlı yola doğru tanzim ederiz.

Yoksa, taklitle, herhangi bir şeyin gerçek mânâsını anlamadan yaptığımız her iş bizler için tatsız bir yemek olacak, bizde ne iştah bırakacak, ne de bizi doyuracaktır.

Üstün Yaşama İmkânlarımız

Yazan: Suat TAHSUĞ

İnsan için hayatta en önemli şey nedir? Arzu ve fikirlerinin gerçekleşmesi, değil mi?

Ama acaba istemesini ve düşünmesini biliyor muyuz?

Bir karı koca kışın ocak başında şundan bundan konuşur, birbirlerine eksikleri ve ihtiyaçları hakkında dert yanarken bir den karşılarında şeytanı görürler. Onlara şeytan: «Size üç kıl veriyorum; der. Bunların her biri için bir isteğiniz derhal gerçekleşecek.»

Kılları alır almaz kadının gözleri parıldar: «Aman, der; keşke şimdi kızarmış bir sucuk olsa da yesek!» Derhal ortaya bir sahan kızarmış sucuk gelir ve bir kıl kaybolur.

Kocası bu budalalığa fena halde sinirlenir ve: «Hay aptal! der! inşallah bu sucuk senin burnuna yapışır!» Gerçekten öyle olur ve bir kıl daha kaybolur.

Üçüncü kılı da, kadının burnuna et gibi yapışan sucuğun çıkarılması için harcarlar.

Sonunda isteklerini gerçekleştirecek kıllardan mahrum, fakat yine de mes'ut, barışırlar.

Bu mektep hikâyesinde bahsedilen saf karı kocadan farksız değil miyiz çoğu zaman? Önce heveslerimize kapılıp olaylara atılıyor; ya da çabuk kabullenilmiş bir fikrin peşi sıra gidiyor; işler çıkmaza girince de kendi girdiğimiz dertlerden kurtulmaya çalışıyoruz.

Peki biz aptal mıyız? Ve bu yanılmalarımız bizi nereye götürecektir?

Dikkat edersek arzularımız ihtiyaçlarımızın karşılığıdır. Bu arzuların tahakkuku da dış dünyanın düzenine bağlıdır. İsteklerimizimizin gerçekleşme imkânı dış dünya hakkında yeterli bilgi ve tecrübeye sahip olmamızla kabildir.

Biz yanıldıkça, tecrübe ve bilgilerimizin artmakta olduğu, pratik ve açık bir hakikattir; yeter ki, tecrübelerimizden istifa

de edip aynı hataya düşmeyelim. Başımızdan geçenleri unutmayalım.

Ama üstünde durmamız gereken en önemli nokta bu değildir. Dış dünyanın kendine mahsus bir düzeni vardır. Ve biz o dünyada yaşayabilmek için bu düzeni keşfetmeye mecburuz. Basit bir misal verelim: Mektepten yeni mezun olmuş bir güverte subayına Malaka boğazından geçecek bir gemiyi emanet etmezler. Zira o havali çok muhataralı, tehlikeli bir yerdir. Orada geminin idaresini tecrübeli olan birinci kaptan ele alır.

Geminin mal ve can emniyeti için, yeni güverte zabıtine hata yaparak öğrenme fırsatını vermezler. Onun yapabileceği hatalar o kadar vahim olmamalıdır.

Hayatta bizler de öyleyiz. Hatalarımızı vahim neticelerle karşılaşmaktan kurtaran bir çok fırsatlar içindeyiz. Ancak, hatalarımızda ısrar ettikçe vahim neticelere doğru da gidilmektedir.

İkinci bir nokta, bilgi ve tecrübelerimiz arttıkça mes'uliyeti daha çok olan işlerin de bize gelmesidir.

Bu vaziyet karşısında bizim bulmamız gereken pek çok mühim bir netice vardır. Dış dünya sanıldığı gibi tesadüflerle dolu, şursuz bir bütün değil, alabildiğine şuurludur.

Bunu kabul etsek bile, kolay kolay aşamadığımız bir engel bizi çaresiz ve mahzun bırakmaktadır. O da, kendi öz hayatımızla dış dünya arasındaki ihtiyaç ve cevap bakımından çok yakın münasebeti kavrayamayışımızdır. Bize öyle geliyor ki, «Dış dünya tabiat kanunlarının cari olduğu, nizamlı bir bütündür; fakat bize karşı kör, duygusuz ve haşindir.»

Böyle bir âlemin kabulü, bizi de kör, duygusuz ve haşin bırakmaktadır. Münasebetlerimizde bu yüzden en kaba, en adi esaslardan hareket etmekteyiz. Bu da sınır tanımaz bir menfaat duygusu içinde, gaddar, yalancı olmamızı sağlamaktadır.

Gaddar ve yalancı olanların - kabiliyetleri nisbetinde - hedeflerine vardıklarını görmüşüzdür. Bu müşahade - ki çok kolay, mebzul yapılabilen bir müşahadedir - insana gerçeğin bu olduğu, aldanmamanın, realist olmak imkânının ancak bu olduğu intibahını verebilir.

Peki, şuurlu olduğunu iddia ettiğimiz dış âlem ya çok üstün, ahlâki esaslara bağlı, sevgi ve alâka dolu bir âlemse?.

Böyle bir iddiayı kuru kuruya yazmamızın ve okumamızın hiç bir faydası yoktur. Bizim tecrübe ve idrakimizden geçmeyen hiç bir nazariyeyi benimsemeye hakkımız yoktur.

Şu halde, kendi öz yaşayışımızda bizler için fevkalâde önemli, hayati ve ilmi bir tecrübe yapabiliriz :

Meselâ, hayatımızdan - eğer böyle bir tecrübeye girişmek içimizden geliyorsa - gaddarlık ve yalancı kanununu kaldırırız; yerine şefkat ve doğruluk kanunu koyarız.

Ne vakit ve nasıl mı? Kendi öz, günlük hayatımızda, ve hemen.

Bu kanunlara göre hareket ederek karşılaştığımız, tekrar karşılaşacağımız hadiseleri dikkatle izleriz. «İyi» diyebileceğimiz hareketlerde bulduktan sonra kendi içimizde uyanan intibah kalitesine bakarız. Bize haz, huzur, üstün bir duygu rahatlığı veriyor mu?

Rüyalarımıza dikkat ederiz. Onların günlük yaşayış ve fikirlerimizle ilgilerini bulmaya çalışırız. Yanıldıkça yılmaz, yenisinden araştırırız. Neticede bulacağımız dış
(Devamı 32. sayfada)

Saadetimiz Söz Konusu

(Janus — Haziran 1965)

Yıllar yılı Seine nehrinin sağ yakasındaki büyük mağazalardan birinde Tylor sistemine * uygun olarak paket bağladım. Sonra, hayatımı «kalemimle kazanmaya» muvaffak oldum ve şimdi Edebiyatçıların boş zamanını yaşıyorum. Boş zaman, eğlence zamanı, tatil rahatça diyebilirim; zira çalışmamı zevklerimden asla ayırt etmiyorum. Buna mukabil, eskiden benim için tatil, belirli bir zamandı. Günlük hayatımdan kaçışımı ifade ediyordu. Haftanın altı günü çalışıyordum ve yedinci gün serbesttim. Altı gün zaman öldürmek ve bir gün yaşamak.

Yaşamak mı? Hayır. O boş gün de tamamen pasifti. Her ne kadar saatte altmış paket bağladığım iş günlerinden daha iyi idiye de, insanın istemeden uyduğu şahsiyetsiz bir gündü. Durumum değişince, kendine has boş zamanlarım derhal aktif ve zengin oldu. Ashında başlangıçta çalışma günlerim ve kazandığım para bir evvelki işimin aynı olmakla beraber... O zaman her şey değişti: Güneşten ot parçacığına kadar. Sevdiği işi yapan insanların saadeti içindeydim.

Boş zaman, isterse senenin içinde birkaç hafta uzasın, daima işe bağlı olacaktır. Bu, düğün günü gelinin giydiği elbiseye benzer: Güzel bir elbisedir bu; güzel bir ziyafet verilmiştir o gün; ama önemli evlenilen kımsedir. Kötü bir izdiyaç yapan kadın düğün fotoğraflarına bakarak içini çeker ve: «Ne güzel eğlenmişlik! der. İmdi, bir asırdır cemiyet insanlara karşı şu izah olunamaz cinayeti işlemiştir: Milyonlarca insanı sevmedikleri, alışamadıkları bir mesleği icraya zorlamak. İnsan insanın aleli olmuştur. Harpte ani ölünür. Nefret ettiğimiz, hatta ilgisiz kaldığımız işte, her gün azar azar ölünür.

Burada ikiyüzlülüğe hiç lüzum yok. Sevilmeyen bir iş hiç bir rejimde sevimli değildir. Kapitalist bir patron için veya şokdaşlar Devleti için çalışmak arasındaki fark zirvede bulunanlar için ehemmiyetlidir. Camı sıkılan eller için hiç bir fark yok.. En dürüst bir dünyada dahi, paket bağlayan adam, tatil saati arttırılrsa bile bir makine gibidir. İnsanın doğuştan mahkûm olduğunu kabul etmezsek, Tevrat'taki Ademe Cennetten kovulurken söylenen «Fıkrasını alınının teri ile kazanacak sınıl» sözü hiç bir zaman «işinden nefret edeceksin» manasına gelmemektedir. Kim kimsin hayatından bir saat gasb etmeğe hak sahibidir? Kim insan için «ölü günler» ve «canlı günler» tayin edebilir?

*) Bir imâlat sırasında, herkesin, zincir halkaları gibi, belli bir işi yaptıktan sonra başkasına devretmesi usulü.

DİNLER HAKKINDA

Ege Spirittik İلمي Araştırmalar Cemiyetinden Mayıs 1965 ve 30.3.1963 tarihli iki celse almış bulunuyoruz. Mevzu beşer tekâmülü karşısında dinlerin vaziyetidir.

Bugün için dünyada bundan önemli bir problem yoktur. Şekli tarafları ile ve doğma telâkkileri ile, insanî bir spekülasyon neficesi icad edilen teolojileri ile dinler bugünkü insanın gerçek ihtiyaçlarını karşılamaktan uzaktırlar.

Bu, gerçek dinin kabahati olmayıp insanların gerçekleri anlamak hususundaki zaaflarından ileri gelmektedir. Bugünün insanı, içinde yaşadığı hayatın problemlerinin gerçek çözümlerini bulmak zorundadır. Ne ondokuzuncu asrın katı ve hissiz bir ilmi anlayışı ne de saf inançlara ve hissi taraflarımıza hitabeden dinlerle bu çözüm temin edilememektedir. Bu yüzden ihtiyaçlar bâki, insan teşevvüş ve ıstırap içindedir. Gerçekten bir ışık aramakta, fakat buna nasıl kavuşacağını bilememektedir. Peyderpey istifadenize sunacağımız bu tebliğleri bu yönden mütalâa etmenin okuyucularımıza çok faydalı olacağına inanmaktayız.

İnsanın dünya vasatına intibakından bu yana milletlerin teşekkül ettiği merhaleden öncesinden itibaren ki, bu hususî bir maksatla söyleniyor tefsir, tabiat muvacehesinde henüz korkular, sevgiler gibi bir takım tahlili mümkün olmayan ruhî komplekslerin neticesi olarak tezahür etmiştir. Bu tefsirler, beşerî mizacın maddî ve manevî cereheleriyle tekâmülünü ifade eden bir çeşit tedric demektir. Şu halde, ilk insan daha ziyade kaba kuvvetin hakimiyetini, mutlakiyetini kabul eylediği içindir ki, hayatı bu yönden tefsire yeltenmiştir. Onun bulunduğu merhalenin en tabii icabı da budur. Daha ileri bir adım kazanınca maksatlı bir topluluğa benzer teşekküller vücut bulmuştur. Burada tefsirden önce ilâhî adâletin tıpkı hayvan plânında olduğu gibi tecellisi ile karşılaşılıyor. Sihirbaz gerçekten başarılı ve en nüfuzlu şahsiyettir. İhbarları doğru çıkar. Klâna kumanda eden onun manevi kudreti ve şahsiyetidir. Gerçekten döğüş sahasında öncü bulunan reis bu tip kişilerin yanında ikinci bir gölge hüviyeti taşır. Çünkü sihirbaz direktif vermedikçe reis harekete geçemez. Geçse bile muvaffak olacağı şüphe ile karşılanır. Yâni Klânın manevî gücü sarsıntılı ve istinatsızdır. Böyle olduğu içindir ki, tabiat insan mizacını, dopdolu istidatlarını birer merhale mes'elesi ve hadisesi olarak karşılamış ve ona göre nizamlar ve ölçülere sahip kılmıştır. Tabiat boş bir saha değildir. İkazlar kaba kuvvetlerin tahakkümü altında olduğu kadar tabiat kanunlarının da kırbaçlarıyla mânâlanmakta

12

dır. Sihri hareket zamanla aklın inkişafına yol açmaktadır. Nihayet ilâhî adaletin tecellisi Klânda mevcut boşlukları dolduran en hâkim unsur olarak karşımıza çıkıyor. Klâna ait her şey mukaddestir ve şahsiyetleştirilmesi imkânsız olduğu için bu gibi tasavvur asla inkişaf sahası bulamamıştır. Netice itibariyle aynı Klânın insanları başka klânlara mensup olanlarla izdivaç edebilmektedir. Böylece de beşerî istifa tabii olarak inkişaf etmektedir ve kâhinin söyledikleri doğru çıkıyorsa yine Tanrı adaletinin noksan insan hareketlerini tanzim şefkatiyle tecelli eylemekte ve normal seyr temevvüçleri halinde tasavvur olunmakta, totemin ikaz ve istekleri olarak düşünülmemektedir. Bu tefsir daha ileri merhalede; biraz akıl hareketine yol açmıştır. İnsanın ânî ve şahsî kararlar verme zaruretiyle karşılaşması neticesinde irade artık, totem adına da olsa, can telâşiyle bir an için nefis kabiliyeti olarak düşünülüyor.

Totemizmin nihayet ortadan kalkarak, muhayyile ve hislerin müdahalesi ile yepyeni bir tasavvur alanının açıldığı görülüyor. Bu alanda tefsir, yine mâbudun veya ecdat ruhlarının ikaz ve emirleriyle teşekkül etmekte sanılıyor. İmkânlar toplum çevresinde çoğaldıkça beşerî tekâmül nisbetinde aklın, muhayyelenin duygulardan farksız bir güçle işe karıştığı doğrudur. Nihayet san'atkârın muhayyalesi en kuvvetli bir yüksekliği temsile kadar varmıştır. Ancak beşerî ruh kompleksi müdahale ettiği için sonsuzluğa açılan hakikat kapılarından insan, bu devrelerde, pek vazih ve tatminkâr cevaplar alamıyor, çünkü bulamıyacaktır. Her şey bir itikat, bir masal ve bir mâzi şuuru ve hatırası şeklinde toplanmıştır. Nihayet toprağın bütün imkân ve vasıfları tanınmağa başlanmışsa da görünmez kuvvetlerle kendini çevrili sanan insan meçhule korku ve bir nevi sempati ile yönelmekte devam halindedir. Zamanın ilerlemesi sür'atle, fakat insan dimağının inkişafı çok ağır seyretmektedir. Asırlar adeta gün kadar hükümsüz gelip geçmiştir. Nihayet beşerin şuuru takati nisbetinde elden alınan ve tefsiri yasak bir takım formüller vücut bul-

muştur ki, biz buna artık itikatlar adı vermekteyiz. Bu itikatlar formülü daha öncekilerin, daha yüksek düşünür kabul edilenlerin birer mirası halinde berdevamdır. Bu babda da Tabu câridir. Fikri münakaşa mümkün sayılamamakta, hatta böyle bir cür'et akla gelmemektedir. Ferdî tekâmülün daha sonraları gerçekleştiği zamanlarda fikir münakaşası yavaş ve mahdut ünitelere münhasır kıpırdamalar göstermektedir. Bundan sonraki devreleri biliyorsunuz.

Nihayet dikkate değer en yüksek tefsir her yönünde beşerî damgayı taşıyan Yunan efsanelerine dayanan tefsirdir. Ondan sonra yine bir nevi formülleşmenin kendini gösterdiği fikri de doğrudur. Ortaçağ tamamen nazari tefsirdir. Böylece itikat formüllerine alışık insan asırlarca bu çerçevenin dışına çıkma cehitleri ile çırpınmaktadır.

Gerçek tefsir islâmiyetin ilânından itibaren vücut bulmuştur. Burada da sembolik ifadelerin gayri muktedir dimağlarca ayrı yönlerden ayrı mizaç ve kaprislerinden başlayan başkalkıklarını müşahade etmekteyiz. Taassup böylece hür fikir ve içtihat devri olan bu ilâhî müessesese adına yine rolünü icraya başlamış bulunuyor. Asırlarca bu da hükmünü icra etmiştir. Tâ ki inanç hulûl edinceye kadar. Bugün tefsir egoist ve rahat düşkünün insanın mizacından yol almakta ve daha ziyade birbirini tutmazlık meydana getirmektedir. Toplum ancak umumî çerçevede bir dirsek teması kurmaktadır. Öyle anlar olmuştur ki, tefsirden mahrum toplulukların akibeti sonrakilere birer ders halinde abideleştirilmiş bulunuyor. Buna rağmen insan yine kendi içindeki zehabın kurbanı yaşamaktadır. Zamanınız umumî müşterek endişe ve ideallerin sevkiyle şuuri bir topluluk, bütünlük şiarı kazanma yolundadır. Şüphesiz en zor ve kavranması en ağır şart, zamanınızın ruhî dalâletlere düşebilecek kadar zayıf karakterinde yerleşmiştir. Yirminci asrın medyomluk asrı olarak devam edeceği anlaşılıyor. Bu itibarla hayatınızdaki portreniz tefsirinizin mahiyetine göre seviye ve benlik kazanmaktadır. Umumi ahval çevresinde bu hususun tetkiki size daha bir çok ip uçları kazandırabilir. (Devamı var)

Jose Arigo

Brezilyada bir medyum Kansız Ameliyatlar yapıyor

Jorge RIZZINI
(Vos Informativa'dan)

Arigo, medyumluğu ile, dünyamızla ruhi âlem arasındaki irtibatı ile her devrin düşünürünün saplandığı çıkmaza ışık tuttuğu gibi, bugünkü ilme de "Şahsiyetin Ruhta olduğu ve ebedi olduğu" ve bu konudaki problemi de artık halletme zamanının geldiğini göstermek için ışık değil de projektör tutmaktadır. İşte durum bu kadar objektiftir.

Metapsişik ve parapsikoloji alanlarında şimdiye kadar Görebilen gözler için pek çok ispat mahiyetinde neticeler alınmıştır. Fakat Arigo'nun vasıtalığı ile tezahür eden fevkalâde fenomenler öyle sanıyorum ki satıhta gezinenleri bile durdurup düşündürecektir.

Arigo, Brezilyada Minas eyaletinin Gongohas isimli küçük bir şehrinde dünyaya gelmiştir, ora sakinlerinin ekserisi gibi o da uzun seneler madenlerde çalışmıştır. Şimdi ise medyumluğunun gerektirdiği fonksiyonu yapmaktadır. Pek küçük yaşta evlenen Arigo beş çocuk babasıdır. Dindar değildir.

Medyumluğu daha küçük bir çocukken başlamış -

tır bulunduğu her yerde eşyalar havalanıyor ve yer değiştiriyordu. Parapsikoloji buna Psikokinezi (akılın eşya üzerindeki hakimiyeti) diyordu. Halbuki bir çocuk olan Arigonun böyle bir tecrübe denemesinde bulunmak için birincisi böyle bir şeyden haberi yoktu ki, o da denemek için heveslensin; ikincisi, acaba ona bu konusantasyon eksersizini kim ne zaman öğretmiş olabilirdi?

Transa girme hali yıllar sonra çoluk çocuk sahibi koskoca bir adam olduktan sonra başlamıştır. Normal halde iken de içinden ve dışından bir takım sesler duyan medyum, transa girince şu harikulade tezahürleri göstermektedir:

1 — Normal halde iken hiç bilmediği almancayı transa girince ana lisanı gibi konuşmaktadır - (ksenoglosia)

2 — Olacak hadiseleri önceden haber verme — (prekonyision),

3 — Meçhul vak'aları izah etme — (retrokonyision),

4 — Duru görü dediği -

miz — ruh gözü ile görme, bu, mesafe ve mania tanımayan bir görüş halidir — (klervoyans).

5 — Hastalıkları tam ve kat'i teşhis,

a) ve ona deva olacak en münasip ilacı söyleme,

6 — Gün ışığında mayi ilaç materyalizasyonunu tezahür ettirme,

7 — Hazır bulunan herhangi bir kimsenin takdim edeceği çakı, bıçak v.s. ile ameliyat etmek,

a) herhangi bir antiseptik tedbir almadan,

b) hastayı bayıltmadan,

c) herhangi bir kanamaya sebebiyet vermeden.

8 — Ameliyatlarının müddeti, en usta bir tıp operatörünün gösterebileceği sür'atın fevkinde bir sürat göstermektedir.

a) Kanamalara meydan vermemek için (hemostatic) tedbire hiç başvurmamıştır.

9 — Şunu da tebarüz ettirmek lâzımdır ki, meselâ

en nazik ameliyatlardan biri olan göz ameliyatı esnasında, elindeki bisturi, çakı, bıçak v.s. yi göze tatbik ederken başını geriye çevirmektedir. Haziruna, bununla, gözüne lüzum olmadığını zira ameliyatı yapanın kendisi olmadığını göstermesi bakımından çok dikkati muhtemeldir.

Arigonun elinden şimdiye kadar 2 milyona yakın hasta geçmiştir ki bunlardan binlercesi kendisi tarafından ameliyat edilmiştir. Bunlardan ne ameliyat esnasında ve ne de bu sebepten akabinde, ölen olmamıştır.

Arigonun ameliyatları ile sağlığa kavuşan kişiler arasında avukatlar, doktorlar, din adamları, senatörler ve sabık Cumhurbaşkanı Juscellino Kubistcheck'in küçük kızı vardır.

Görüldüğü gibi, dünya üniversitelerinin, ve bhusus tıbbın öğrettiklerinin tamamen zıttı hareket ederek onları şaşırtan ve normal üstü araştırmalar yapan zümrenin vardığı neticeleri fersah fersah aşan bir Arigo olayı. İşte, böyle harikulâde koca bir olay var karşımızda.

İsmine "TRANS" dediğimiz bu esrarengiz halin menşeyini kim izah edebilir?

Arigo, gözleri kapalı sakin ve dalgın karşımızda oturuyor; derken bütün bedenini bir titremedir alıyor ve arada bir bulantı alamenti gösteriyor ki, (hazan kusmaya kadar varırmış) sonra sakinleşiyor ve gözlerini yavaş yavaş açıyor. Ama, o artık eski Arigo değildir;

gözlerinin ferri uçmuş, rengi, bütün kanı çekilmişçesi ne solgun, insana adeta zayıflamış hissi veriyor, hareketleri mutadı gibi değil, ana lisanı olan Portekizceyi alman aksanı ile konuşuyor. Kim olduğunu soruyoruz, cevaben de: Birinci Cihan harbinde ölen bir alman doktoru, Dr. Adolf Fritz olduğunu söylüyor. (Bundan sonra artık Arigo yoktur; o-

loji profesörü aynı zamanda meşhur parapsikologdur, müşahade için hazirun arasında bulunuyor ve almanca olarak medyoma çeşitli tıp sualleri soruyor ve cevaplar alıyor. Dr. Stevenson giderken Arigonun medyomluğunun telepati, klervoyan v.s. gibi sıfatların üstünde olduğunu söyledi.

Arigonun evinin önünde her gün hastalar toplanır

nun hançeresine ve ellerine hakim olarak onları kullanan Dr. Fritz'in ruhudur.) Dr. Fritz devam ediyor: — Arigo gibi cahil bir bedenliyi kullanarak dünyanızca imkânsız addedilen muhtelif tezahürlerin ardındaki esas vazifenin insanlara **Ruhun ebediliğini** göstermek olduğunu, ilâve ediyor. Almanca bilenler onunla almanca konuşuyorlar, ve fasih su gibi bir almanca ile cevaplar alıyorlar. Dr. Ian Stevenson, Virginia Üniversitesinin tıp fakültesi neuro-

ve tek sıra halinde kuyruğa dizilirler, kuyruğun başı medyomun önündedir geri si de artık hasta adedine göre kapının dışından ötelere kadar gider. Medyom, hastaları kabule başlamadan evvel transa girer, sonra hastalar teker teker önüne gelip dururlar, medyom, hastaya, alman aksanı ile: "Kardeşimin acaba nesi var?" diye sorar ve elini hastanın üzerine koyar. Eğer hasta, daha evvel bir doktora gidip hastalığına (Lütfen sayfayı çeviriniz)

teşhis koydurduysa hasta bunu söyler, medyom, bunu ya tasdik eder ve ilacını söyler veya gördüğü kendi teşhisini söyler ve ilâcını da ilâve eder.

Bazı kimseler Arigonun teşhislerini telepatiye dayanabilirler, fakat malum olduğu gibi bazı hastalıkların teşhisi için parça, kan, idrar, kazurat gibi numuneler alarak onları analize ve çeşitli testlere tabi tutarlar ve bununla beraber her zaman yüzde yüz bir teşhis konmaz. Ve, gelen hastaların ekserisinin fakir olması böyle pahalı analizler yaptırmıyacak durumda olmaları hasebiyle doktora gitmeden Arigoya geliyorlar. Arigo, doktordan teşhisli hasta geldiği zaman eğer kendi teşhisi doktorun teşhisine uymazsa hastayı mutlaka yine kendi doktoruna gönderip yeni teşhisin tetkikini ister ve mutlaka medyomun teşhisi nihai teşhis olur. Tıpça, devası henüz keşfedilmemiş olan kansere karşı medyomun tavsiye ettiği ilaçlar, yine eczahanelerde satılan ilâçlardır; fakat bir kanserli ile diğer başka bir kanserliye tavsiye ettiği ilâçlar farklıdır. Esasen aynı hastalığa müptela iki kişiye aynı ilacı vermiş değildir. (İnsan bünyesinin bu kadar detayına bir anda onu, acaba hangi kuvvet indirmektedir?)

Kuyruktaki hastalar içerisinde ameliyatı gerekenler de oluyor — sakın gözünüzün önüne bir ameliyathane dekoru canlanma-

sın; hatta, bir kasaba doktorunun mütevazî muayene odası dekoru dahi yoktur orada — Arigonun hastaları kabul ettiği yer, ailenin mutbak ve oturma odası gibi iki işi gören bir yerdir: orada patates, soğan ve pirinç çuvalları, sepetler, kapacak v.s. bulunmaktadır, yani bir tıp otoritesinin tüylerini diken diken edecek bu atmosfer içerisinde Arigo, ameliyatlarını, yine çeşitli hastalıklara müptela kuyruktaki bir hasta güruhuna hastabakıcılık yaptırarak ifa eder. Hastanın biri medyomun istediği aleti uzatır, bir diğeri pamuk verir ve bir başkasının açık tuttuğu avucuna işi biten aleti uzatır. Böylece Arigo, ameliyat ettiği bir hastanın kanını dahi silmeden bir başka ameliyata başlar ve bu böylece ameliyatlar bitene kadar devam eder. Bazı hastalar aletlerin kendisi için temizlenmesini talep ettikleri zaman Arigo, gülümser ve tuttuğu aleti yakının da bulunan bir hastanın elbisesine şöylece bir siler, ve alman aksanı ile “şimdi tamam” der.

Arigo, 13 senedenberi ameliyat yapmaktadır, aletlerini ne kaynatmıştır ve ne de herhangi bir dezenfektan ilaç kullanmamıştır; bununla beraber hiç bir enfeksiyona rastlanmamıştır. Yalnız çok titizlikle şunu tembih eder “beş günden evvel Congoha’sı terk etmeyin, buna uymazsanız intihar etmiş sayılırsınız” (R. ve M. notu: tesir alanının dışına çıkmama meselesi) Yaranın

kapanma süresi ameliyatına göre 3 ilâ 5 gündür.

Bir gün Arigoya şunu sordum “Hastaları bayıltmadan, aletleri dezenfekte etmeden kesip doğruyorsun insanları; ne acı duyuyorlar ve ne de mikrop alıyorlar, bunun hikmeti nedir?” Bana şu cevabı verdi: “Hastaları kabul ettiğim her defasında yukarıdan görünmeyen, yeşilimsi bir ışık iniyor ve 3 metre çevremi sarıyor ve hastalar bitinceye kadar öylece kalıyor, işte bu çevre dahiline giren her şey sterilize de oluyor, anestezi de, bütün keramet bundadır Dr. Fritz’in şuuru ile idare olunan parmaklarıma her halde çok daha az iş düşmektedir”. “Peki, ya kanama olursa ne yaparsın?” diye sordum. O şöyle cevap verdi: “İsa kan istemezdi.”

Tanınmış parapsikolog Dr. Andrija Puharich New York’dan ve yanında Floridadan Belk Araştırmalar Vakfının başkanı (Belk vakfı, bir çok memleketlerdeki parapsikoloji çalışmalarını yakinen takip eder) olduğu halde, bazı ilmi araştırmalarda bulunmak üzere Brezilyaya geldiklerinde, şöhretini duydukları Arigoyu da Congohaya gelip buldular ve Arigonun çalışmalarını yakinen takip ettiler, tercümanlıklarını ben yaptım. Puharich’in sağ dirseğinde irice bir şişlik vardı, Arigonun çalışması görünüşte gayri sıhhi olmasına rağmen, her halde bir emniyet duymuş olacak ki, bana, (Devamı 35. sayfada)

ÖLÜM YOLCUSUNA

Kemal Yolcusu

Yolcu :

Dur: Nereye koşuyorsun böyle?

Söyle:

Telâş içinde hangi diyarlara gidiyorsun?

Neye sahip olmak için acele ediyorsun?

Gideceğin yer hakkında bilgin var mı?

Bu meçhul yolculukta sana en lâzım olanı tedarik edebildin mi?

Halbuki fani bir ömür içinde avare dolaştığın yollarda bile «Lâzım olur» endişesiyle beraberinde bir sürü mânasız ve hüviyetsiz şey taşımıştın.

Bu hakikî yolculukta ise niye bomboşsun?

Hayattan dönüşünde tabiat kanunlarının seni çiril çıplak bırakacağını hiç düşündün mü?

● *halde kendini koruyacak neye sahipsin şimdi?*

Karlı dünyalarda çocuklar oynarlar, karlar içinde kardan adamlar yaparlar. Bu ancak kar mevsiminde kabil olur. Karlar eriyince adam da ortadan kaybolur. Tabiat kar mevsimi gibidir. Ayrılırken verdiği en küçük zerresine kadar geri alır. Sen de giderken malik olduklarını onun kesafetine terke mecbursun.

Hiç bir şeyi öbür tarafa geçirmeğe muktedir olamayacaksın. (Hattâ onun içinde tanıdığın kendi hüviyetini bile!).

Bak artık düşünebiliyorsun.

Tabiat geri alacak olduktan sonra malik olduklarımı bu kadar büyük bir cömertlikle bana niçin veriyor? Diyorsun değil mi?

Düşün ki sen de ona verdin. ●nu şekillendirdin, mânalandırdın, tezyin ettin. Sen de giderken ona kendinden, hakikî varlığından ne bırakabiliyorsun ki?!..

O hâlde ikiniz de haklısınız.

O cömerttir. Ama yalnız kendi ikliminde, kendi mevsiminde. Tıpkı kar gibi. Çerçevesini aşanlara, onu terkedenlere hiç bir şey hibe etmez. Cömertliği ancak muhtevası içindir.

Senin de elbet bir gayen ve bu gayenin icabettirdiği vazifen vardır.

(Devamı 33. Sayfada)

BÜYÜK VAZİFELİLER DUTUK VAZİFELİLER

(Geçen Sayıdan devam)

Yazan: Suat TAHSUĞ

Yahyanın yakalanışından sonra İsa Galile'ye çekildi. İşaya peygamber vasıtasıyla bu önceden söylenmiş idi : "Zebulun diyarı ve Naftali diyarı Erden'in ötesinde deniz tarafı, Milletlerin Galilesi, Karanlıkta oturan kavm, Büyük bir ışık gördü; ve ölüm diyarında ve gölgesinde oturanlara ışık doğdu."

Mukaddes kitapların bellibaşlı veçhelerinden biri, önceden, olacakların haber verilmesidir ki, bunların beşeri bir mantıkla yüzyıllar önceden bilinmesine imkân yoktur.

Bundan çok mühim iki husus çıkar: Birincisi yeryüzü hadiselerine yüzde yüz hakim plânların mevcudiyeti; ikincisi de bu plânların yer yüzüne beşerin kurtuluşu için tebligat vermeleri.

Bu ikinci hususun zaruri bir neticesi bütün dinlerin aynı menşe'den verilmekte olduğudur. Değilmi ki, bir önceki kitaplarda bir sonrakine işaretler, bir sonraki kitapta bir evvelkine atıflar vardır.

Ancak, bir kitaptan sonra başka bir kitabın indirilmesi pek de kolay kavranamayacak kadar şümüllü bir hadisedir. Esas itibariyle dinler, elbetteki şekli bir ibadet ve merasim çeşidinden ibaret değildir. İnsan ruhunda meydana gelen çok şümüllü bazı değişikliklerin müş'iri ve doğru yol göstericisidirler. Aynı zamanda spekülâtif bir bilgi topluluğu olmayıp insan şuurundaki devamlı tesir alâkaları ve ferdin yeryüzündeki fizik-toplumsal hayatının tarz ve neticeleri ile de ilgilidirler.

Bu yüzden bir dinin indirilişinin yeryüzü vasatındaki çok şümüllü bir değişiklikle birlikte olması icab eder. Bizim burada İsa'nın hayatını anlatmaktan maksadımız, böy-

le bir incelemeyi kendi imkânlarımız dahilinde yapmak ve okuyucularımıza da yapmaya teşvik etmektir.

Bu çeşit bir incelemeyi yapabilmek için bir iki noktadan hareket edebilmemiz bizler için iyi semere verecektir:

1 — İnsan varlığının - ki buna alışılmış mücerret bir deyimle ruh diyoruz - Dünya vasatındaki bir macerasının mevcut olduğunu bilmek;

2 — Bu maceranın bir tek beden hayatına münhasır olmayıp çeşitli bedenlenmelerle devam etmekte olduğunu bilmek;

3 — Bu sıralanışların yeryüzü vasatında mümkün ve edinilmeden çıkılamayan bazı bilgileri edinmeye matuf bir tekâmül hayatı olduğunu bilmek;

4 — İnsanın davranışlarında hür bir varlık olduğunu bilmek;

5 — Kendi davranışlarının mes'ulü olduğunu ve olacağını bilmek;

6 — Bu davranışlarını düzeltip istenilen seviyeye gelebilmesi için İnsanın Müteal bir yardım mekanizması içinde olduğunu bilmek.

Bu sonuncusu Yukarısının üstün bir tasarrufudur ki, varlıklarımızın tekâmülü için en müsait şartların hazırlanıp tatbik edilmesini amirdir.

Gittikçe tekâmül edip muayyen bir değişikliğe hak kazanmış olanların durumu, İşaya'da şu âyetlerle anlatılmaktadır:

Karanlıkta oturan kavm,

Büyük bir ışık gördü;

Ve ölüm diyarında ve gölgesinde oturanlara ışık doğdu.

Bu ışık nedir ve nasıl doğdu?

İşte bunu realitelere dayanarak inceleyeceğiz

«İsa vâz edip Tövbe edin çünkü göklerin melekûtu yakındır demeye o vakit başladı.» (Matta, bab 4, Ayet: 17).

— İsa ve şakirtleri — «Kefernahuma girdiler; ve İsa hemen sebt günü havraya gidip öğretiyordu. Onun öğretilişine çok şaş- tılar; çünkü onlara yazıcılar gibi değil, fa- kat hakimiyet sahibi gibi öğretiyordu.» (Markos, bab 1; Ayet: 21-22).

Bu ayetlerdeki en mühim husus İsanın yazıcılardan farklı olan öğretiliştir. Yazıcı - lar, Mukdades kitapları istinsah, tefsir, tat- bik eden âlimlerdir. Ayetlerin tefsir ve tat- biki ile, vazifeli şahıs tarafından nakli ara- sındaki farkı, dinleyenler derhal hissetmiş- lerdir. Eğer bunlar alelâde lâflar, fikir be- yanları, yorumlardan ibaret olsaydı kimse bir şey hissetmezdi.

Bunun sebebi nedir?

İsa ayetleri vaaz ederken tebliğ almak- tayı.

Tebliğ, yukarısının çok şümüllü bir tat- bikatıdır. Halk arasında peygamberler için «Onu görene ne mutlu» denilmektedir. Bu- nun sebebi, bir tebliğin, başka bir deyimle vahyin inzalinde hazirun da üstün bir ruhi tesire muhatap olmaktadırlar.

Kısaca, vazifeliler tarafından verilen vahiylerde, meydana getirilen mucizelerde, muhataplar üstün tesirler alabilmek imkân- ını ile karşı karşıyadırlar ki, bunu alıp al- mamak, gene hür olan varlığın tekâmül ve ruhi idrakine, bir mânâda, müsait bir «ru- hî inanç fakültesine» bağlıdır.

Niçin İsanın havarileri, onun bir tek çağırışına boyun eğerek onun ardınca git- tiler?

Her şeye inanan saf insanlar yok mu- dur?

Ama şurası muhakkak ki, bu kimseler, her şeye değil, gerçek olana inanmış bulu- nuyorlardı. Bunun isbatı, müteakip hadise- lerde ve bizzat havarilerin davranışlarında, onların da daha sonra devam eden tesirle- rindedir.

İsanın havarileri, basit, cahil insanlar- dı. Nasıl gerçeği seçebildiler?

İşte, ruhi kabiliyetlerin dünyada edini- len şekli malûmat ile hiç bir ilgisi yoktur da diyebiliriz. Eğer böyle bir lüzum olsaydı,

İsanın zamanında Tevratı lafzi olarak bilen, âlim ve müdekkik bir zekâyâ sahip Ferisî- lerin onu ilk önce anlamaları lâzım gelirdi.

Halbuki hiç de böyle olmamıştır.

Beşerî bir tefsir ile, insan ruhunda doğ- ruyu ayırt ettirebilen, insanın anlamadan i- nanmasını mümkün kılan bir ruhi fakülte- nin mevcudiyet zaruretini ileri sürebiliriz.

Daha ileri bir izah ile de, İsa ile birlik- te iş gören kimselerin, - tekâmülleri bu du- ruma müsait olup yer yüzüne yardımcılıkla, fonksiyonerlikle - inen kimseler olduklarını söyleyebiliriz. (Devamı var)

Churchill'in Evindeki Fantomatik Tezahür...

Aşağıda okuyacağınız, Londra mahreçli haber, 6 Temmuz 1965 ta- rihli gazetelerde yayınlanmıştır:

«Londra'da ısrarla dolaşan söy- lentilere göre müteveffak İngiliz Baş- bakanı Wilston Churchill'in, Hyde Park Gate No: 28'deki evinde son bir hafta içinde bir hayalet belirmiş- tir. Bazı söylentilere göre, bu hayalet kısa boylu, şişman ise de, bir takım kimseler de, bunun uzun ve sıska ol- duğunu ileri sürmektedirler.

Bu konuda bilgisine başvuru- lan Churchill ailesi bütün soruları cevap- sız bırakmaktadır. Hattâ bazı gaze- teciler bundan birkaç gün önce Lord- lar kamarasına giren bayan Churc- hill tarafından da terslenmişlerdir.

Bu arada bilindiği gibi Churchill ailesi bu evi satışa çıkarmış bulun- maktadır. Bazı çevreler bu satışla hayalet arasında ilişki kurmağa ça- balamaktadırlar.»

Sir Winston Churchill'in politik kişiliğinin, uydurma hayâlet hikâyele- riyle istismârı düşünülemediğine göre, yukarıya aynen aldığımız ha- ber, bu gibi olayların ve fantomatik tezahürlerin doğruluğu konusunda, tipik bir örnek daha vermektedir.

Tatillerin Gayesi :

Daha Şuurlu Bir İnsanın Eğlenceleri

Gerard BLITZ Planète'den

30 yıldanberi sınıai müesseselerin işçileri 3500 saatlik çalışma için 1000 saatlik tatile kavuşmuştur. Bu rakamlar Fransız Kültürel ve Teknik Enformasyonlar Enstitüsünün verdiği rakamlardır. Şayet işçi asrın başındanberi 3500 saatlik bir çalışmada 1000 saat kazanmış ise birkaç onyıl içinde bu nisbet pekala serbest kalan zaman lehine değişebilir. Her ne hal ise tatillerin lehine değişen zaman muntazaman artmaktadır.

Fakat sorular, muhakkak ki, bu tatilin zaman olarak artmasına mukabil bunun nasıl kullanılacağı merkezinde toplanmaktadır.

Düşünceler bilhassa Avrupalılar için tatillerin artık kış aylarına da inhisar ederek, bilhassa Akdeniz kıyılarında teessüs edecek olan sayfiye yerleri, Kanarya adaları, Güney Fas'ın şahane kıyıları yeni birer Florida hüviyetine bürüneceklerdir. Bu yerler muhakkak ki, Avrupanın belli başlı merkezlerinden uçakla birkaç saat mesafededirler.

Yarının insanları daha büyük uçaklara binerek daha büyük süratlerle mesafeler katedeceklerdir. Uçak fiyatlarının da daha düşük olacağı nazarı itibare alınırsa bu yolculuklar daha da kolaylaşacaktır.

Güneşi takip ederek bu

istikbalin turistleri yılbaşında Agadirde yıkanacak veya 14 Temmuzda Kafkaslarda ski yapacaklardır.

Akdeniz kıyılarında ve Atlantikte artık sayfiye yerleri dolup taşmakta olup yeni yerlerin ve sitelerin ihda

problem teşkil edecektir. Artık gemiler de tıpkı kiralık arabalar veya eski zamanların posta katarları gibi rahatça özel şahıslar tarafından bir limandan diğerine hareket edecek şekilde kiralanabileceklerdir!

sına ihtiyaç vardır. Karaların bilhassa Avrupada tıklun tıklım dolup taşmasına mukabil denizler namütenahi bir açıklık ve hürriyet vadetmektedirler. Temiz hava, güneş ve sonsuz ufuklar işte insanların tam bir özlemi!... Artan zevklerin kaynağı olan limanlar denize insanlar için açılmış kapılar olacaktır.

İnsanları taşımak için gereken gemiler yeni bir

Bütün bunlar hiç şüphe yok ki, geniş bir finansmana ihtiyaç gösterecek ve bunların amortismanı da zor olmayacaktır. Zira bundan o kadar geniş bir insan kütlesi istifade edecektir ki bunun bu şekilde olması normal karşılanacaktır.

DEVLET İŞİ ELE ALMALIDIR

Tatiller artık tıpkı sigorta primlerinin sağlık problemlerini hallettiği gibi özel

sandıklar ve onların tasar - ruflarıyla artık herkesin malı olabilecektir. Bu tıpkı hastalık takdirinde tedaviye artık hak kazanan bir sigortalının normal liyakati gibi her insanın en tabii bir hakkı olacaktır. Artık her medeni memlekette tatil mekanizmasının iyi çalışabilmesi için demiryolları, karayolları, tatil limanları v.s. gibi problemleri uygun bir şekilde halletmek ve ihtikârcıların istismarına mani olmak için devlet kontrolü ön plâna alınmalıdır. Organizasyon - törlüğü devletten başka kimse yapamaz.

Bu hadisenin sınırları nereye kadar uzanabilecektir. Bunun kendi kendine tahdit edilmesi zaruri bir hal alacaktır. Çünkü artık muhtemelen 1985 te 10 hafta kadar olabilecek olan senelik tatilin yanısıra normal hafta tatili de 3 güne kadar yükselebilecektir. Asıl mesele bunun ne şekilde kullanılabilirdir.

1985'TEKİ BÜYÜK DÖNÜŞ

Rahat ve dinlenmiş olan insanın içinde bir boşluk belirecektir. O zaman iştiyakle bilgiye sarılacak ve ondan tatmin olmaya çalışacaktır. Yeni sanat yayın vasıtaları yanısıra, radyo televizyon cep kitapları vasıtasıyla malûmat neşri yeni Paralel Mekteplerin * yayı - masına yol açacaktır. Bütün bunlar, insanlar gereken hazırlığa ulaştıkları zaman tam manasıyla inkişaf edeceklerdir.

Bundan dolayı ben "Boş zaman medeniyeti" kelimesini pek beğenmiyorum, buna daha doğrusu "Boş zaman hadisesi" diyorum. Bu hadise insanı tembelliğe ve aylaklığa değil şuurlu ve maksatlı bir kültür ve medeniyete sevkedecek hüviyette olacaktır ve o şekilde

olamazsa insanlığın dejeneransına yol açabilir. Ümitler ve görünüş bunun e - ninde sonunda müsbete gideceğidir.

*) Yeni kültür vasıtaları manasına gelir. Yani ma - lum akademik mekteplerin dışındaki vasıtalar demek.

İspanyada Fikir İnkılâbı

İki senedenberi, İspanyada, klisenin müteassıb tahrîkiyle, her türlü felsefi ve spiritik çalışmalar resmen iptal edilmiş bulunuyordu.

VOS İNFORMATİVA dergisinin Madrîtten aldığı yeni habere göre mevzuu bahis iptal kararı kaldırılmış bulunuyor. Kararı, televizyonda, Meclis Komisyon Başkanı olan Sevilla şehrinin baş piskoposu Kardinal Bueno Monreal açıklamıştır.

Bunun üzerine faaliyetleri iptal edilen zümreler reorganize olarak çalışmalarına başlamışlardır. Bu meyanda televizyonda yogi gösterileri programı yayınlanmaya da başlanmıştır.

Kardinal Bueno Monreal'in demeci :

"Bu günün insanların manevi yönleri hür fikirlerdeki tekâmülle yine kendi vicdanlarının sevk ettiği istikamettedir ki, onları bu istikametlerinden hiç bir kuvvet alıkoyamaz; tıpkı ALLAH ile kul arasına girilemeyeceği gibi.

Kilise, nasıl kendine düşen fonksiyonu yapıyorsa, bunun gibi diğer fikir erbabının da fikir ve fonksiyonuna hörmet gerekir.

Bu bakımdan her felsefe sahibinin kendi felsefesine hizmet etmesi en tabii hakkıdır."

ZAVALLI ÇOCUKLAR

Yazan: Salih ÖGE

«Dört sivil polis otelin oda kapısını kırıp içeri girecekleri sırada karşularına azılı iki gangsterin çıkacağını tahmin etmişler, fakat oda kapısını kırıp yatakta birbirlerine sarılmış olarak yatan 16 yaşlarında iki genci görünce tabancalarını yerlerine koymuşlardır. deki bir otelde yakalanan 16 yaşındaki ile in, iki gece önce de fabrikasında silâhli soygun yapan gençlerden başkası olmadığı anlaşılmıştır.»

Yukarıdaki satırlar Cumhuriyet gazetesinin 1 Temmuz 1965 tarihli baskısından, suçluların kimliğini açıklayabilecek bilgiler mahfuz tutularak aynen alınmıştır. Yazının altında suçluların suçlarını itiraf ettikleri haber veriliyordu.

Haber'in burada makes bulmasına sebep yapılan soygun olayı değil, bu silâhli soygunu yapanların henüz 16 yaşında çocuk olmalarıdır.

16 yaş...

Hiç sınıfta kalmamak şartile dokuzuncu sınıfta bulunulacak bir çağ...

16 yaşındaki çocuğun kabahatları olmaz mı?

Elbette olur; 16 yaşındaki çocuk mahalle arasında futbol oynarken komşunun pencere camını kırar, 16 yaşındaki çocuk kötü arkadaşların telkininden kendisini kurtarmazsa okuldan kaçır bilâdo salonuna gider, 16 yaşındaki çocuk daha ileri giderek babasının çekmecesinden yahut da annesinin çantasından para aşırıp at yarışlarında müşterek bahse girer, 16 yaşındaki çocuk

anasından babasından, tanıdık tanımadık kendisinden büyük bütün insanlardan, hatıta muhitindeki kendinden küçük çocuklardan bile sakınarak kuytu yerlerde, yüznumaralarda gizli gizli sigara içer..

Farkına varıldıkta, yaptığı işin «kabahat» olduğu «zararlı» olacağı ihtar edilerek kulağı çekilir, nasihat edilir, nihayet çocukluğuna verilir ve «çocuktur» deyip geçilir.

Fakat bu çocuk silâhli soygunculuğa başladığı gün ona verilecek isim «Zavallı çocuk!» tur... Evet zavallı...

Ey zavallı çocuklar!

10 sene evvel, siz ağlıyarak dünyaya gözlerinizi açtığınız gün anne ve babalarınız hep gülüyorlardı.. Bütün ümitlerle bağlıydılar. Belki fedakâr bir hekim, belki feragat sahibi bir öğretmen, belki duygulu bir sanatkâr, belki iş adamı bir tüccar, belki ehil bir devlet adamı, belki çalışkan bir bilim adamı olmanızı bekliyorlardı sizin.

Ananız sizi doğururken neler çekti bilir misiniz?

Vücudundan sızan temiz südünü size bol bol emzirmek ve beşiğinizi sallamak için kimbilir kaç yüz geceler gözlerini yummadan sabahı yapmışlardır. O analar ki sizin kaka'larınızı ellerile temizlerken hiç tiksinti duymazlardı, belki yemediler sizlere yedirdiler, giymediler sizleri giydirdiler ve bu hale getirdiler.

Babalarımız daha mı az fedakârdırlar sanki!..

Onların sabahtan akşama ,belki de ak-

şamdan sabaha kadar her türlü sıkıntıya katlanarak, yorulmadan, bıkmadan, usanmadan harıl harıl çalışmaları sizin için değil mi idi?.. Sizin iyi bir insan olarak yaşamaklığınızı sağlamak için kendi vücutlarını kim bilir ne kadar törpülediler.

Onların, iş dönüşlerinde, hızlı hızlı koşar adımlarla eve gelmeleri size olan hasretlerinden ve sabahları evden mümkün merteye geç çıkmaları sizlerden ayrılmak istemeyişlerinden değil miydi?

Kimbilir ana ve babalarınız bu haberi işitince nasıl canevinden vuruldular!..

16 senede vücuda getirdikleri ve henüz tamamlamamışları eserlerinin bu enkazı altında kimbilir ne kadar çöküntüye uğradılar!..

Ey zavallı çocuklar!

Çok tehlikeli bir oyuna heves etmişsiniz.

Şükredin ki oyunun ilk provasında ayağınız tökezlemiş.. Belki bu, size bir ders olur, nedamet getirirsiniz ve gittiğiniz yolun çıkar yol olmadığını anlar inşallah geri dönersiniz.

Dönün yavrular!.. Dönün çocuklar dönün!..

Zararın neresinden dönerseniz kâr'dır..

Ya dönmezseniz?! İşte kıyamet o zaman kopar.

Meşhur sözdür: «Oluk başında oynayan çark evine düşer.»

Çark evine düşmiye görün, aksi halde oradan kurtulmak çok güçtür delikanlılar!..

Ananızın babanızın muhabbetini kaybeder, toplumun nefretini kazanırsınız. Her şeyden evvel - şimdi olduğu gibi - kanun yakanıza yapışır, soluğu ceza evinde alırsınız.

O ceza evi ki, oraya girerken hemen hemen bütün ümitlerinizi dışarda bırakmak zorunda kalacaksınız.

Orada annenizin mutfağındaki sıcak yemek yoktur. Orada rahat uyku yoktur, her şeyin fenası orada hürriyet yoktur. Hürriyete en fazla ihtiyaç duyulan çağda hürriyetten mahrum olmak ne demektir bilir misiniz?

Bilmezsiniz değil mi? Nereden bileceksiniz.. Bilmeyiniz daha iyi.. Allah bildirmesin!.

Bütün bu yoklukların yanında eğer nedamet getirmesini öğrenememişseniz orası sizin için bir islah evi olmaktan ziyade bir suç mektebi olacaktır. Orada suç tahsil edeceksiniz, suç hocalarile tanışacaksınız, onlar size ders verecekler, ceza kanununun açık kapılarını gösterip müteakip suçları - nızda o kapılardan faydalanabilmek çarelerini öğretmeğe çalışacaklar. Yani oraya bir suçlu olarak gireceksiniz, bir suç uzmanı, bir toplum düşmanı olarak çalışacaksınız. Orada belki size iyi öğütler veren insanlara da rasıyacaksınız, arkadaşlarınızı bu sonuncular arasından seçmeğe çalışınız. Ve..

Ve içinizden gelecek nedamet nidâsına sakın kulaklarımızı kapamayınız çocuklar... Tanrı yardımcınız ve yardımcımız olsun.

RUH ve MADDE

- Daima daha faydalı
- Daima daha güzel
- Daima daha zengin münderecat

RUH ve MADDE'de bütün sorularınızın cevabını bulacaksınız.
RUH ve MADDE'nin gayesi daima size hizmettir.

Abone ve sipariş adresi : P.K. 1157 — İSTANBUL

Peygamberler

ve Putlar

Yazan: Erol SEVİL

Putperestliği bizler genellikle iptidai insanların, eski çağlarda yaşayanların malı sayarız. Gerçek böyle değildir. İnsanoğlunun kendi tezasisine vurmadan tâbi olduğu tesirlerin topunda bir putperestlik vardır: Ruhi bir hastalık olan fetişizm (hatıra olarak saklanan eşyalara aşırı bağlanma ve bunun sapık bir cinsi temayül olarak zuhuru), adetlere, kalıp fikirlere uyarak değer verdiğimiz her şey : Sinema artistleri, ilmi, içtimai, dini kalıplar v.s.

Tarih bizlere insanlığın daimî surette putperestlik çıkmazından kurtulmağa çalıştığını göstermektedir. Bir taraftan Peygamberlik müessesesi diğer taraftan her türlü tabiat üstü tesirleri, bu arada da Allahı da, ancak tabiat kuvveti mertebesine indirten Akılcılık (Rationalisme), biri ahlaki sezgi (vicdan) diğeri ise mantık namına kutsal mefhumları yere çalmağa başlamış ve bu savaş halen de devam etmekte gelemişdir. Garip gözükmele beraber gerek Peygamberler, gerekse

de Akılcılar insanları ezel-den beri devam edegelen kutsallık karanlığı ve batıl inançlarından kurtarmağa çalışmışlardır. Akılcılık hiç te yabana atılacak bir yol değildir, hiç değilse onun kritiği pozitif ve selametli bir yola sevkeder. Allahsızlık hiç te görüldüğü gibi Ahlaksızlık değildir. Ancak bilgisizlik ve kısırlıktan meydana gelen mahdut bir görüştür.

Yoksa bütün Peygamberler de bhusus İlyâ, İbrahim ve bilhassa Muhammet zamanlarının en büyük dinsizleri idiler. Zira zamanlarının koyu dindar itikatlerini yıkmak için en büyük cüretle ortaya atılmışlardır.

Maamafih Akılcılık ile Peygamberlik arasında nihai gaye bakımından farklar vardır. Akılcı, dindarların zihni teşekkülatları olarak saydığı bütün dini inançları sadece kısmen batıl kısmen de normal tabiat kanunlarıyla izah edilebilir bir hüviyete indirgeyerek hor görürse de, Peygamber de kısmen aynı şeyi yapar. Kuranda "Tapdığımız her şeyi ortaya koyun, bakalım Allaha eş koştuklarımız sizleri kurtarabilecek mi" diye

dindar geçinenlere ağır istihzalar vardır. Diğer mukaddes kitaplarda ise Kur'anın tabiriyle «sizlere ne fayda, ne de zarar veremeyen o şerikler» için «gübre», «mekruh», «yalancı», «menfur», «mülevves = pis» gibi isimler bizzat kullanılmaktadır. Acaba bugün kendilerine yahudi, müslüman, hıristiyan diyen kimseler onların halâ bazılarına tapınağa devam etmiyorlar mı?

Tabii ki ilk reaksiyon, ne münasebet canım biz sadece Allaha inanıyoruz ve sende bize iftira ediyorsun demek olmayacak mıdır?

Acaba Allah bizlerden bugün içinde yaşadığımız bu manevî kölelik içinde, insanlığımızı ve vicdanımızı birtakım boş itikatlere bağlayarak mı hürriyet ve hakikatten âri bir ruhla birbirlerimizden nefret ederck, bir birimizi aldatarak, birbirimizi arkadan vurarak mı şu fani dünyada yaşamamızı istiyor. Ben şahsen eminim ki, dindar geçinip te vicdanlarının sesini dinlemekten aciz olan bir çok insanlar bu zulmeti bizzat Allaha yüklemekten, onun bunu arzu ettiğini iddia etmekten geri kalmıyacaklardır. O zaman hakikî Tanrı

ya inançla, bir putperestin Baale tapması arasındaki fark nerede kaldı?

O zaman neden bizden evvel yaşamış ve mabutlarına insan kurban edenleri hor görüyoruz?

Onlar hiç olmazsa mazurdular. Zira kendilerinin vicdanını uyarıcı bir kimse henüz gelmemiştir. Halbuki bugün elimizde mevcut en üstün ahlâki ve vicdanî ölçüleri taşıyan büyük din kitapları, yani Peygamberlik doktrinleri vardır. Bugün belki insanlar tamamen uyanmamışsa da hiç olmazsa kısmen artık hakikate varmışlar sayılabilir.

Bu yüzden mesuliyetleri çok ağır ve yolları da o nisbette çetin ve dikenlidir. Kuranda Hazreti İbrahim'in babasına dediği gibi: «Babacığım acaba atalarınızın inandıkları şeyler doğru mu idi? Yoksa onlar da gaflet ve dalalet içinde olmasınlar» sualini bugün bizler daha kuvvetle vicdanlarımıza fert ve fert yeğân ve yeğân sormalı ve cevabını almağa çalışmalıyız. Yalnız alacağımız cevap kati olsun ve onun yolunda bizi yürütmekten hiç bir şey alıkoymasın.

Zira vicdanımızın en yüksek İlahi İrade kanunlarının bir makesi (aynası), asıl Allahın nurunun bizleri aydınlattığı bir pencere olduğunu unutmamalıyız. Ancak bizlere oradan gelecek tesirler oraya uyabilme kudretini gösterebilmemiz hakiki esaretten kurtuluşu temin edecektir.

Putlarla Savaş

(Encyclopédie Planète'den)

726 yılında Bizans imparatoru Leon III. Sarayının kapısındaki bir İsa portresinin tahrib edilmesini emretmişti. İkonlarla savaş bu şekilde başladı. (Not: Peygamber ve evliya resimleri olup mukaddes sayılan bu eşyaya ikon denirdi) Yüz sene kadar devam etti. (843 yılına kadar.) Bizans kilisesinde Tanrı ve aziz resimleri yasak edildi.

Aynı devirde, İslamiyet de şahısların resm edilmesini kaldırmıştı. Sebeb, insanlara ve hayvanlara suret verenin, onları yaratanın yalnız Tanrı olduğu fikri idi. İslamiyet Tanrıyı hiç bir şekilde temsil etmeye çalışmamıştır. Yalnız yazı ile isim zikredilmiştir. Bu şahısları temsil yasağı, putperestliğe dönüş korkusundandı. Tanrı hakkında herhangi bir temsili resim, heykel, v.s. nin mutlak surette yasaklanması bu dinin çok ince bir tarafıydı. Bunun neticesinde, Hıristiyanlıkta ve Budizmde raslandığı gibi, bir sürü aziz islâmiyette zuhur edememiştir. İslamiyet bu yüzden, Tek Tanrı fikrini daha çok koruyabilmiştir.

Azizlere inaçda, şüphesiz Hıristiyan imandan başka, putperest bir unsur karışmaktaydı. Azizlere ibadet, herşeyden evvel resimlere tapınma idi ve bu yarı putperestlikti. Bunlarla savaş, halkın cehaleti yüzünden kilisenin cazibesini ve popülerliğini azalttı.

726 yılında sarayın kapısındaki İsa resmi tahrip edilince bir ayaklanma çıktı. Halk, resmi kıranları öldürdü. Ancak 753 yılında Doğu Kilisesi esimlere tapınmayı «müstekeh ve adi» bir şey olarak yasakladı.

RUHSAL RESİMLER

Medyomluğun bir çeşidi de, süjenin trans halinde yaptığı resimlerle ifadesini bulmaktadır. Bu sayımızda, bir dostumun -zun akrabası olan ve isminin tanıtılmasını istemeyen meşhur bir avukat tarafından yapılan ruhsal resimleri okuyucularımıza tanıtıyoruz. Medyomun bu resimlerle ilgili bir mektubunu pek fazla bir değişiklik yapmadan neşrederken ilgi çekici bir nokta üzerinde durmak isteriz: Mektubun içinden bir takvim yaprağından kesilmiş bir fıkra çıktı. Burda şu hikâyecik var:

«Vaktiyle Arabıstanda kılı kırka yaran bir dil âlimi varmış, her kelimenin mutlaka hakkını vermek istermiş. Bir gün çölde giderken önüne biri çıkmış. Arkadaş olmuşlar. O sırada yolcu bir kör kuyuyu gösterek:

- **Birün muattalatün.. demiş.**
- **Dil âlimi hemen itiraz etmiş.**
- **(Bi'r)in hemzesini unuttun!**
- **Birin hemzesi yoktur!**

«1953 yılı bu işin başlangıcıdır. O zaman ben de gece yarılardan sonraya kadar masa başında sabır ve sükûnetle bekler çok iyi eserlerin çıkmasına yardımcı olurum.

«Başlangıç hikâyesi şöyledir: O sene benden Hacı Bayram türbesinin kubbe altı kuşağı için eski san'at yazılarından (kúfi) stilinde ve yirmi metre uzunluğunda bir yazı istediler. Ben vaktiyle merak sardırıp üzerinde çok uğraştığım ve eskiden de erbabı çok az olan

o sivil yazı ile, istenilen (Nûr) sûresinden bir parçayı yirmi gece ve üç haftanın tatil gün ve saatleri çalışmak suretiyle meydana getirdim. Fakat, o yazının o tarihte hayatta olmayan üstadları tarafından daha güzel yazılacak olduğunu hatırlayarak ayrıca teessür duydum. O tesir ve teessürün sevkiyle geceleri kurşun kalemimi bir kâğıda tatbik ederek bana o yazı motiflerinden örnekler yazdırmaları için maneviyatlarından, ruhanîyetlerinden yar

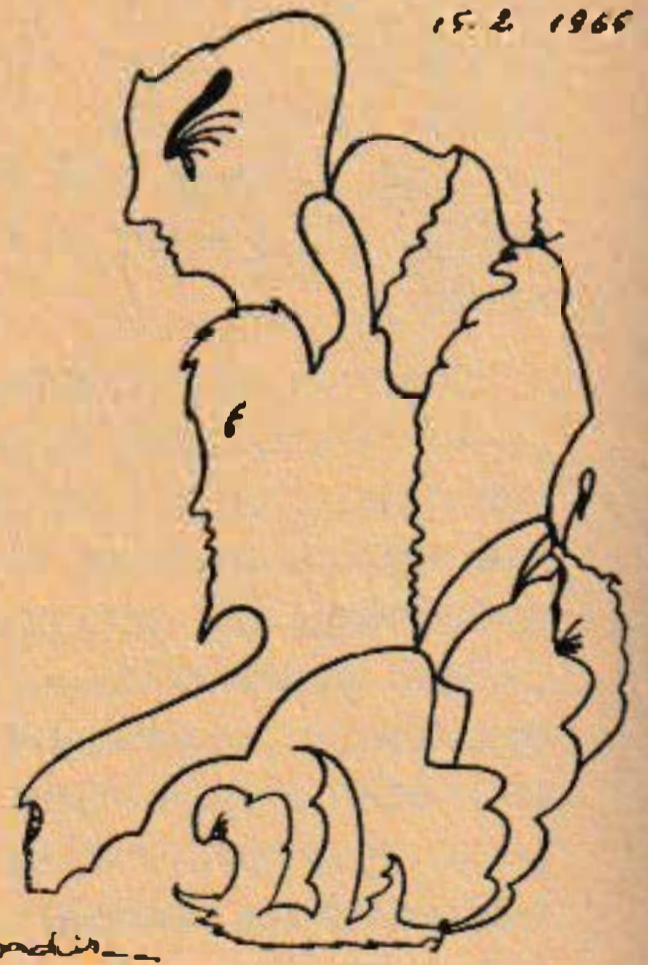
Vardır, yoktur.. derken iş uzamış. İşe yaramaz hale gelen kuyunun Arapçası olan **Bi'rün muattalatün sözü, aralarında uzun süren bir münakaşaya sebep olmuş.. Derken o sırada, bir'i hemzesiz okuyan yolcu ayağı kayıp bir başka kör kuyunun içine düşmemiş mi?**

Adamcağız: «Aman beni buradan kurtar!» diye başlamış bağırmağa. Kılı kırka yaran dil âlimi: «Bir şartla kurtarırım..» demiş. «Bir'i hemzesiyle okursan!..»

İspirtizma ile ilgili olaylardaki bir takım gerçeklik - sahtelik münakaşaları, bir takım teorik izah münakaşaları bizlere pek büyük bir şey kazandırmamaktadır. Gerçek şudur ki yukarı âlem bedensizlerle bedenliler arasındaki münasebetlerin çeşit çeşit ortaya konulmasıyla bizleri dar görüşlerden kurtarıp yeni ufuklara çekmek için tam şuurlu ve üstün bir maksat gütmektedir. Burada mühim olan ne ölünün ne de dirinin şahsı ve durumu değil, olayın bizzat kendisi ve maksadıdır.

Etüd.

15.2.1966

dım istedim. Zaten o sırada fincan usuliyile ispiirtizma tecrübeleri de yapıyorduk.

«Benim o davet ve ricam on gece ve her gece birer saat olarak devam etti. Tam 1952 yi 1953 senesine bağlayan yılbaşı gecesinde parmaklarıma gelen bir ce-reyanla kalem birden hareket etti. Ben bu işe güya hazırlıklı gibi olduğum halde o anda bir yürek çarpıntısı geçirdim. Ve biraz sonra biraz kaba ve basit olarak bir balerin resmi yapıldı ve altına (Cemal Nadir) diye bir imza atıldı. Fakat bu imza o san'atkârın hayatta iken attığı imzaya benzemiyordu ve iptidaî bir yazı gibi idi.

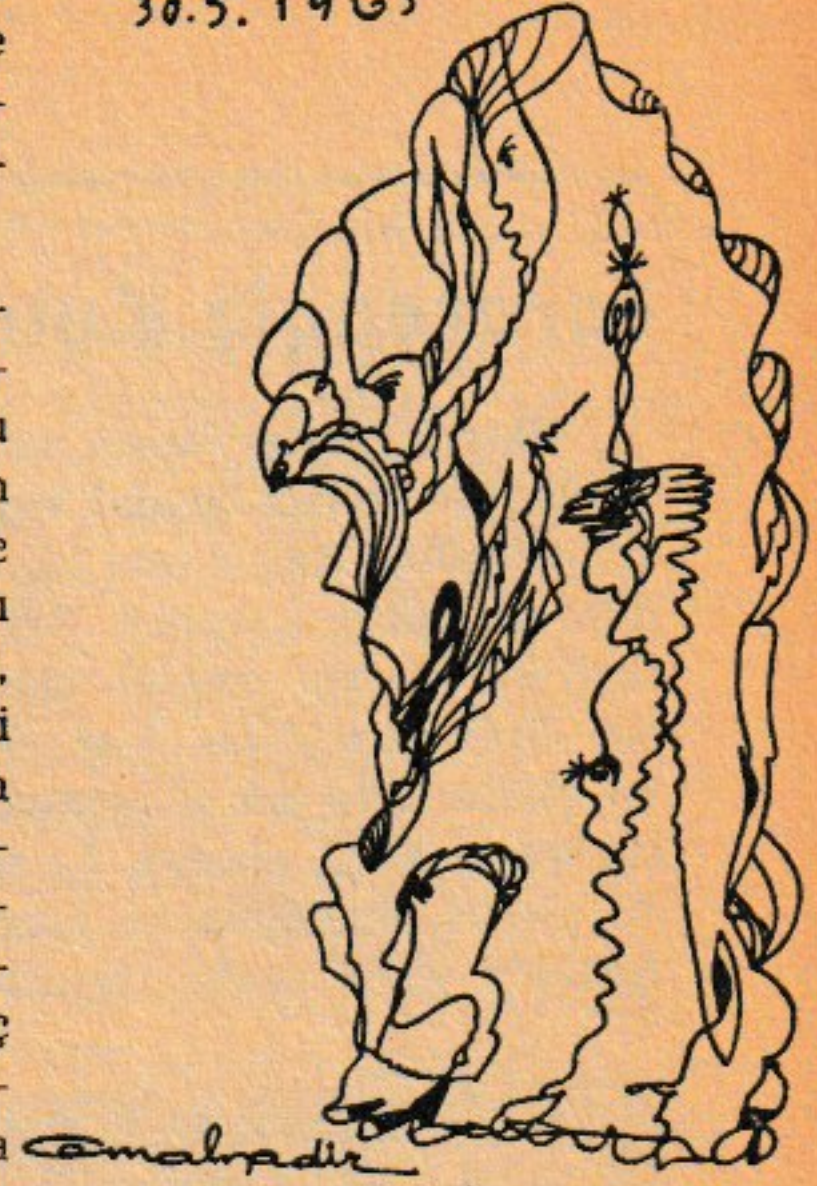
«Resimler birkaç akşamlık basit tecrübelerden olgunlaşmaya doğru süratle yol aldı ve daha ilk ayda dikkate şayan eserler ortaya çıkmış oldu. Birinci aya ait olan üç resim bir cemiyet, bir parti, bir toplum psikolojisini, toplumdaki zıt ve fasit fikirleri, büyük şahsiyetlerin gölgelerinde marifetli birer geçim yolu bulmuş olanların hakiki ve ah-

lâkî simalarını ve sonra delinmiş balonlariyle düşmeleri neticesini pek ince hatlarla canlandırır mahiyettedir.

«Bu defa gönderdiklerimden 20.2.1953 tarihli İngiliz milletler topluluğunu gösterir gibidir. Taçlı başın içyüzünde ikinci ve belki de üçüncü simalar gizli. Aşağı taraflarda Mısırın Sfenksi, Hindistanın timsah dişleri ve saire görülmekte ve buna bir sesli oyuncak gülmektedir. Bu resme baktıkça mânâsı derinliklere doğru genişlemektedir. Hatların hiç titremeden tereddüt göstermeden büyük bir ustalıkla böyle bir kompozisyon yaratması dikkate şayandır.

«... Karton dolusu olan resimleri Cemiyet mensuplarına göstermek isterdim. Fakat İstanbul'a gelmek için bir münasebet düşmesini beklemek lâzım. Şayet kendilerinin yolu Ankaraya uğrarsa resimlerin tamamını gözden geçirelim. Kendilerinin yanında da resim yapmak kabil. Benim medyon operatörüne ihtiyacım el-

30.5.1965

madığı gibi trans hali gibi bir vaziyet takınmama da lüzum yoktur. Hazretle (bedensiz) irtibatımız daimîdir.

«Resimlerdeki (Cemal Nadir) imzası zamanla hakiki şeklini aldı. İlk zamanlarda iptidaî, sonra oyuncak ve alaylı bir şey gibi idi.»

Not : Yazıda anlatılan resimlerin hepsini neşrederemediğimiz için okuyucularımızdan özür dileriz — R. M.

Korkusuzluk adası

Bir rüyasında, Kathleen Wilson genç bir adamla Washington gölünün sahilinde kolkola yürüyordu. Garip biçimli bir köprüyü aştıktan sonra vardıkları sislerle çevrili bir adada, ehli tavırlı bir arslan tarafından karşılandılar. Biraz sonra, Bn. Wilson, önlerine çıkan ihtiyar bir adama, hayvanın böyle munis oluşunun sebebini sordu.

«Bu adada korku yoktur!» Diyen adam, her nesilden ancak bir kaç kişinin buraya gelmek imtiyazını kazandıklarını izah etti.

Konuştukları sırada sis incelmeğe başlamıştı. İhtiyar onlara: «Buradan derhal gitmelisiniz.» dedi. Bn. Wilson ile arkadaşı sahile ayak basar basmaz ada ile köprü gözden kayboldu.

Genç kız, aynı günde, gazetede garip bir habere rastladı. O sabah saat 6.30 da Washington gölünün kenarından geçen yüzlerce insan, acaip bir serap görmüştü. Gölün ortasında, üzerinde insanlarla hayvanların dolaştığı bir ada görmüşlerdi. Sonradan sis yükselince, o da gözden kaybolmuştu...

Esrarengiz Kutu

Derleyen: Afif YESARİ

«İkinci Dünya Savaşı sıralarında, eşimle beraber, küçük bir dağ köyünde, ona ailesinden miras kalan eski bir evde oturuyorduk. Şatoların, karanlık, ürkütücü havasını taşıyan bu evin «perili» olduğu söyleniyordu. Uzun zamandan beri devam edegelen bu söylentilere pek aldırmıyorduk ama, bazı esrarlı, garip olaylar, bu söylentilerin hiç de asılsız olmadıklarını ortaya koyuyordu: Geceleri garip sesler duyuyor, mahiyetini

anlamadığımız gürültüler işitiyorduk... Duvarların içinden boğuk inilti gelir, kapılar kendiliğinden açılıp kapanıyor, eşyalar yer değiştiriyor, ışıklar sönüp yanıyor, üzerimize bunaltıcı bir ağırlık abanıyordu..

Bütün bu garip olaylar, daha eve ilk taşındığımız gece, nefesimizi kesercesine bizi heyecanlandırarak uzun bir süre devam etti ve bir gece, yataklarımızın yanındaki duvara gömülü yük dolabı kapılarının dakikalarca sarsılması, bu olayların hepsinden çok dikkatimizi çekti...

Yük dolabından gelen gürültüleri takti beden sessizlikte, aynı yönden, bir saatin tik-tak'larına benzer vuruşlar duyduk ve bu sonuncu olaydan sonra bir türlü uyuyamadık...

Hayatımda bu derece heyecanlandığımı hatırlamıyorum. Ertesi sabah, eşim, işin içyüzünü aydınlatılmak ve huzur duymak amacıyla bir araştırmaya girişti ve yük dolabının gerisindeki duvarın çeşitli yerlerinde delikler açtı.. Kısa bir araştırmadan sonra, oyuklardan birinde, içinde küller bulunan madeni bir kutu ve bazı mektuplar ele geçirdik...

Küller, bir insana mı aitti acaba?

Mektupları, (hâlâ açıklayamadığımız, korkuya benzer garip bir duygunun etkisiyle) okumadan yaktık...

Gecelerce devam eden, mahiyeti meçhul gürültüler, bunlarla ilgili olmalıydı ki, o günden sonra, o garip gürültüler bir daha duymadık.. Uykularımız bir daha bölünmedi...»

Duvarların içinden gelen boğuk inilti, bizi dehşete düşürüyordu...

Bir silâh sesi duyuldu ve avcı çitin öbür tarafına yuvarlandı...

Tesadüf mü?

«Karımla beraber bir otomobil yolculuğu yapıyorduk. Önümüzde, Sologne'un yağmurlu manzarası uzanmaktaydı. Bu keder verici manzarayı seyre dalmıştık ki, birden, az ilerimizde beliriveren bir avcının, önündeki çiti aşmak için sıçradığını gördüm.. Aynı anda bir silâh sesi duyuldu ve avcı çitin öbür tarafına yuvarlandı. Silahlarını boşaltmağı unutan tedbirsiz avcılarının çokca sebebiyet verdikleri kazalardan birine daha şahit oluyorduk. Frene bastım, araba durur durmaz yere atlayıp kazazedenin bulunduğu tarafa koştum.. Etrafta bizden başka kimse yoktu.

Avcının yanına gince, onun yaralandığını ve kan kaybetmekte olduğunu gördük. Onu kucaklayarak otomobile taşıdık ve mümkün olan sür'atle en yakındaki köye götürüp bir hastahaneye yatırdıktan sonra, durumu jandarma karakoluna bildirerek yolunuza devam ettik. Bir kaç hafta sonra, on-

dan bir mektup aldım: Hayatını bana borçlu olduğunu yazıyor, teşekkür ediyordu... Mektupla beraber bir kasa da şampanya göndermişti.. Aradan bir yıl geçti.. İspanyada bulunuyor ve her gün Commaruga plajında denize giriyordum. Denizde açılmak, bende bir alışkanlık hâlinedir. O gün de kıyıda bir hayli açılmıştım ki, kendimde ani bir rahatsızlık hissettim; soluğum kesilmiş, gücüm tükenmişti. Denizin karanlıklarına gömülürken, en küçük bir hareket bile yapacak kuvveti bulamıyordum kendimde... mahvolmuştum... nihâyet, son bir gayretle ümitsizce çırpındığım sırada, belli belirsiz bir motör sesi duydum ve aynı anda kendimi kaybettim...

Gözlerimi plâjda açtım. Feci şekilde bitkin, fakat, Tanrıya şükür, hayattaydım.. Endişeli yüzler, üzerime eğilmişti. Oteldeki oda komşularından biri, Fransızca:

— Şansınız varmış!.. dedi: Eğer bu bay motörüyle yardımınıza koşmasaydı, sizin için, ölüm muhakkaktı!.

— Kendisi nerede?.. diye, bitkin sordum: Ona teşekkür etmek isterdim..

Bana, kurtarıcımın bulunduğu tarafı işaret ettiler. O yana baktım, ve... ihtiyatsız avcıyı tanıdım!..

Bu, benim için büyük bir sürpriz olmuştu; şaşırılmışım...

O, gülümseyerek:

— Ödeştik!.. dedi..

Bu olayda tesâdüften daha başka şeylerin rolü yok muydu?..

Diyelim ki, bu bir «tesâdüf» tür..

Peki, «tesâdüf» nedir?..

Bilinmezliklerle dolu çevremizde ve kolayca adlandırduğumuz olayların gerisinde, neler gizli kimbilir?..»

MUKADDERAT

VE

İCABAT

Problemleri

(Geçen sayıdan devam)

Özetleyen: Feridun TEPEKÖY

O halde zarurî olarak şu hakikati kabul etmemiz icabediyor: Ruhlarda meknûz bulunan kudretlerin mukadder olan ebedî inkişaflarını - yani tekâmüllerini - bizzat kendi serbest iradeleriyle gerçekleştirmeleri ilâhi bir zarurettir. Ruhlar, mukadder olan varlıklarının mukadder olan yükselme ihtiyaçlarına, istek ve iradeleriyle tabidirler. Şu halde tekâmül onlar için mukadder bir zarurettir. İşte bu tekâmül ihtiyaç ve zarureti, varlıklar için tekâmüllerinin başlıca illeti durumundadır. Buna göre yükselme ihtiyacı ve itilişini tatmin hususunda ortaya çıkan istekler birer netice olmaktadır.

Demek ki, varlıklar tekâmül etmek istedikleri için değil, sadece tekâmül ileasının doğurduğu istek ve arzuların tesiriyle inkişaf etmektedirler.

İşte böylece ruhların bu istekleri, onları hedeflerine ulaştıracak herhangi bir tabiat kanununu seçmeğe ve böylece tekâmüllerini sağlamağa imkân verir.

Demek ki, ruhların tabiat kanunlarından herhangi birini seçmeleri illet, kanunların icabatına uymak zorunda kalmaları bir netice olmaktadır.

Bütün bu söylenenleri şöyle bir illiyet zinciri şeklinde şematize edebiliriz:

1 — Yükselme (Tekâmül) ilcası (İhtiyacı).

2 — Ortaya çıkan arzu ve istekler.

3 — Arzuların harekete geçirdiği irade.

4 — Verilen karara göre seçilen tabiat kanunu.

5 — Bu kanunun icaplarına uymak zarureti (Kader).

6 — Merhale katetmiş varlıkta yeni arzu ve isteklerin doğuşu...

Yukarıdaki zincirde açıkça görülmektedir ki, KADER ile İRADE birbiriyle kucaklaşmaktadır. Gene görüldüğü üzere, esas illet olan tekâmül ilcası, ruhların yaratılışlarında meknûz bir kaderin kaçınılmaz icabıdır. Onun için, bu ilâhi emri hiç bir varlık ne bozabilir ne değiştirebilir ve ne de onun dışına çıkabilir. Arzu ve isteklerin çeşitliliği ve ekseriya birbirine zıt yönde oluşları nazarı itibara alınacak olursa, ilâhi muradın beşeri manâda bir istikamete sahip olmayacağını anlamakta güçlük çekmeyiz. Zira, iki isteği arasında 180 derecelik bir zıddiyet olmasına rağmen gene de ilâhi muradın içinde bulunması zarureti, bu hususta bizlere bir fikir verebilir.

Varlıkların içinde buldukları, karşılaştıkları veya bizzat kendi arzularının mahsulü olarak meydana getirdikleri zıt fiiller, ashında o varlığın muayyen bir bilgiyi alabilmesi için ilâhi irade kanunlarının muvafakesinde o varlığa Murad çerçevesinde yapılmış bir yardım ve tanınmış bir imkândır. Bu yardım ve imkânlar içinde bulunan varlıklar kendilerine bahşedilmiş hürriyetleri

ile zıt yön diye isimlendirdiğimiz yollarda edinecekleri bilgilerle en doğru ve hayırlı olanı öğrenecek ve böylece içinde bulunduğu plânın liyâkatli bir üyesi olmak mazhariyetine erişecektir.

Bir insanın iradesini, o insanın bilgi hamulesi ve buna tabi olan isteklerinin itici kudreti harekete getirebilir. Buna göre, insan, bilmediği, inanmadığı veya sezemediği nesnelere istemek kudretinden mahrum olacaktır.

Bu sebeple, varlıkların irade hürriyetlerini, bilgi ve istek faktörleri tayin ve tahdit eder diyebiliriz. Bir karıncanın istek ve özleyişleri bilgisiyse mütenasp olacağına göre, bir insanın özleyişleri yanında pek basit ve mahdut kalacağı gayet tabiidir. Meselâ, bir karınca hiç bir zaman bir kimya profesörü olmağı istemek kudret ve bilgisine sahip olamaz. Şu halde varlıklar, iradelerini, tabi buldukları kendi realite çerçevesi dışında faaliyete geçirmek imkânlarına sahip değildirler. Böylece, varlıkların, istek ve iradelerinin de bir hududu olduğu açıkça görülüyor.

Bu hudut, varlıkların ulaşmış buldukları tekâmül ve liyâkat merhalesinin hudutları ile sınırlandırılmıştır.

Bu bahsimiz ile ilgili sualler:

1 — Hadiseleri, varlıkların tekâmülleri bakımından nasıl kıymetlendirmeliyiz?

2 — Arzu ve cehdimize rağmen herhangi bir işte muvaffak olamamak hali, irade serbestimizin haleldar edilmiş olması mı demektir?

3 — «İnsan ister, Allah verir.» sözünü izah ediniz.

İLÂHÎ İRADE KANUNLARININ TECELLİYATI VE MUKADDERAT :

Mukadderat ve icabat mevzuu, birbirini tamamlayıcı iki unsurdan mürekkep bir tek bahis olarak mütalâa edilmelidir. Buna göre mukadderat ile icabatı şöyle tarif edebiliriz:

İCABAT: İlahi irade kanunlarının neticeleridir

MUKADDERAT: Varlıkların kendi iradeleriyle tayin edecekleri bu neticelerden bir veya diğerine tabi olmaları zaruretidir.

Şu halde görülüyor ki, İlahi irade kanunlarının birisini seçmekle mukadderatı - mızı bizzat kendimiz tayin etmiş oluyoruz. Mukadderimiz olan netice ise seçtiğimiz kanunların neticeleri olan icaplarıdır. Görülüyor ki, mukadderat ve icabat, birbirlerini tamamlamaktadırlar. Bu sebeple, ayrı ayrı mütâlea etmekle ne mukadderatın ve ne de icabatın manâsını iyice anlayabiliriz. İşin daha feci tarafı şudur ki: eğer biz, mukadderat ve icabatı, birbirinden ayrı iki unsur halinde mütâlea etmeye kalkışacak olursak, bu takdirde ya fatalizmanın çıkmazlarına girerek bunalır veya Allahı inkâr eden temelsiz determinizmin başı boş ve avare cereyanlarına saplanarak bunalır ve boğuluruz.

Bu hususda bedensiz dostumuz AKIN, şöyle demektedir:

(Temmuz 1948 celsesinden.)

«Keyfe tabi bir cebriyeciliği artık kabul edemezsiniz. Kâinatta hakim olan İlahi İrade kanunları var...»

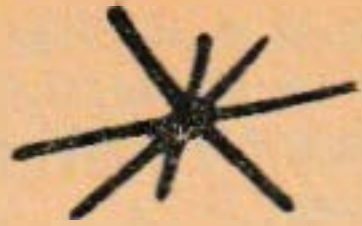
Bütün varlıklar, tekâmülleri yolunda her işe teşebbüs etmek ve hadiseler içinde yoğrulmak mecburiyet ve mükellefiyetindedirler.

Ayrıca, hangi işe teşebbüs etti ise, onu vicdanına uygun bulduğu müddetçe de sonuna kadar götürmek mecburiyetindedir.

Ancak, teşebbüs edilen iş eğer o insanın tekâmülü bakımından mevsimsiz ise - evvelce bizzat kendisinin hazırlayıp kabul ettiği hayat plânına uymıyacağı için - tahakkuk etmeyecektir. Arzuların tahakkuk etmeyişi ne sebep olan âmiller arasında: a - vasıta ve yolun isabetli seçilmemiş olması, b - vasıta ve yolu kullanma kudretine henüz erişilememiş olması, zikredilebilir. (Bir ilk okul talebesinin, üniversitede herhangi bir doktora imtihanına girmek istemesi ve bu uğurda teşebbüse geçmesi gibi...)

(Devamı var)

Rölativite

(Geçen sayıdan devam)

Tabiatla böyle bir iddia sakattır. Bu bizim kuruntu ve icadımızdır. Bir sistemde bulunan için pekâlâ kare olan bu cisim, diğer bir sistemde bulunan bir diğeri için mükemmelen bir dikdörtgen olmaktadır. Burada akıl prensiplerinin zedelemiş olması ihtimali varit değildir. Zira, bir sistem için cari olan şartlar içinde hakikaten bir şey hem A ve hem de B olamaz. Einstein uzunlukların değişikliklerini bir formülle ifadelendirmiştir.

$$L_1 = L \sqrt{1 - (v/c)^2}$$

II sisteminde bulunan rasıtın I sistemindeki L kenarlı kareyi ölçmesinde bulduğu uzunluk L_1 dir. (hareket istikametinde olmak üzere.) v, I ve II sistemleri arasındaki relatif hızı, c ise ışık hızını göstermektedir.

Mantık sistemlerinin kıyas unsurları olarak dayandıkları temel mefhumlar arasında ve belki de en başında bulunanı akıl prensipleri olmaktadır. Bu prensiplerden, meselâ bir tanesi «Bir şey aynı anda iki yerde bulunamaz.» bir diğeri de: «Bir şey kendisine benzer.» şeklinde ifade edilmiştir. Fakat bizler bu prensipleri haddimizi aşarak aralarında izafi hareket ve hızların mevcut olduğu kâinat içindeki sistemler arasında da cari olabileceğini söylemek istiyoruz ki, bu teşmilimiz hatalıdır. Nitekim bu tutumumuzun hatalı olduğunu Einstein pek açık olarak ortaya koymuş bulunuyor. O halde akıl prensiplerimiz yanlış mıdır. Hayır. Tıpkı yukarıdaki roket misalimizdeki izahda olduğu gibi, her sistem içinde kalınmak şartıyla sadece o sistem içinde doğru olmaktadır. Buna göre diğer bir sistem içinde başka bir hüviyete bürünebilir. Fakat

her iki halde de her ikisinin sistemleri için doğru oldukları bir hakikattir. Bir sistem içinde A hüviyetinde görünen bir «şey», başka bir sistem içinde pekâlâ meselâ bir B hüviyetinde gözükebilir. Burada iki hal de doğrudur. Kanunlar sistemler içinde o sistemin realitelerini temsil etmektedirler. Başka bir sistem içinde ise adeta şekil değiştirmiş olarak sanki başka bir realite imiş gibi görünmektedirler. Hakikatte de sistemler için onları bu görünüşleri içinde kıymetlendirmek zorundayız.

Şimdi, tekrar biraz evvel uzunluklar hakkındaki formülümüze dönelim. Burada açıkça görülmektedir ki: Arz üzerinde mevcut nızlar içinde kaldığımız müddetçe bir cismin hareket istikametindeki uzayıp kısaltmalarını pek de tesbit edemeyeceğiz. Zira Arz üzerindeki mevcut hızlar, ışık hızı yanında pek ufak kalmaktadırlar. Yani, v, Arz üzerinde c ye nazaran o kadar küçüktür ki: $(v/c)^2$ katsayısı hemen hemen sıfırdır. Dolayısıyla $L_1 = L$ olmaktadır. Demek ki, L_1 ile L arasındaki bir farkın belirli hale gelebilmesi için çok büyük hızlar gerekmektedir. Bu taktirde pek tabii olarak $L_1 < L$ olacaktır. Ayrıca aynı formül bize enteresan bir neticeyi de bildirmektedir. Kabul edelim ki, iki roketin birbirlerine nazaran rölatif hızları o kadar büyük olsun (meselâ $v = c$ olsun.), bu takdirde, $L_1 = 0$ olacaktır. Bu ne demektir biliyor musunuz? Işık süratiyle hareket eden bir rasıt hareket istikametindeki cisimleri göremeyecektir. Rasıt, bu takdirde hiç bir uzunluğu ölçemeyecektir. İzafi sür'atleri 300000 Km/sec olan iki roket birbirlerini adeta göremez olacaklardır. İşte buradan biz şu neticeyi çıkartıyoruz: hiç bir cisim, ışık hızı ile hareket edemez. Hele ışık hızından daha fazla bir hıza kat'iyen sahip olamaz. Zira bu tak

tirde formülümüz $\sqrt{-a}$ kıymetini alır ki, bunun kökü alınamaz. İmajiner bir sayıdır. Madde kâinatında böyle bir şey yoktur. Şu halde ışık hızı bir limit hızdır.

Şimdi Şimdi

Şimdi de zamanı ele alalım: Yukarıdaki izahatımızdan da anlaşılacağı üzere zaman mefhumu da sistemler içinde cari olabilecektir. Sistem dışında, yani bir başka sistem içinde zaman, o sisteme göre bir değere sahip olacaktır. Birbirlerine nazaran izafi sür'atleri v olan iki sistem içinde cari zamanlar arasında bir fark mevcut olacaktır. Bu farkı tespit etmek için Einstein şöyle bir formül vermiştir:

$$t_1 = \frac{t}{\sqrt{1 - (v/c)^2}}$$

Meselâ, bir sistemde bir insan zıplasa, bunun için bir zaman sarfedilmesi lâzımdır. İkinci sistemdeki rasıt, bu zamanı kronometresiyle tespit etse ve t_1 gibi bir değeri bulsa, t_1 ile t arasında yukarıdaki müvasebet cari olmaktadır. Burada da eğer $v = c$ olacak olursa bu taktirde t_1 zamanı sonsuz olacaktır. **Bu şu demektir ki; ışık hızına sahip bir sistemde bir hadisenin süresi sonsuzlaşır. Veya başka bir deyimle, böyle bir sistemde hadiseler vuku bulamaz.** Yani başka bir söyleyişle bu hal o sistemde zamanın akmadığı (durduğu) manasına gelir. Işık hızına sahip bir sistemde bütün saatler durur.

Işığın hızı, kendisini doğuran menbainin ve rasıdın hızına tabi değildir. Rasıdın sür'atine tabi olsaydı, Michelson'un tecrübesi muvaffak olurdu. Işık hızının değeri, menbainin sür'atine tabi olsaydı, bir peykten gelen ışığın - bu farklı değerlerinden dolayı - aynı ayda bir tek peyki bir kaç yerde birden görmemiz icabederdi. Bu hal de müşahede edilmemektedir.

Şu halde Einstein'ın dediği doğrudur. Tecrübeler Einstein'ın denklemlerinin neticelerini teyit etmektedir.

Müşahede ve tecrübelerin teyidinde dayanan her teori bir kıymet ifade eder.

Mevzu ile alakalı bazı sorular ve cevapları :

Sual — Notulus denizaltısında - Kutup-taki buz tabakaları altından geçerken - Amerikalılar tarafından bir telepati tecrübesi yapılmıştı. Acaba yüzde yetmiş isabetli bir netice elde edilmiş olan bu ve bunun gibi tecrübelerdeki intikal sür'ati ışık hızını aşamaz mı?

Cevap — Her şeyden evvel şunu açıkça ifade etmeliyiz ki, Einstein'ın teorisi fiziksel bir teoridir. Bir fizik teorisi, prensip itibarıyla, dış alemin duyu organlarımızla idrak edebilmekte olduğumuz kısma mütealliktir.

Fizik kanunları, maddi hadiselerle alakalıdır. Binacaleyh, hiç bir şeyin hızı, ışık hızını aşamaz derken burada maddi olan nesnelere hızları münhasıran kastedilmiş bulunmaktadır. Şu halde, maddi âlemde, ışık hızı üst limiti teşkil eder diyoruz. Burada bilhassa, "maddi âlem" kelimesinin altını çizmemiz icabeder. Zira fiziğin meşgul bulunduğu saha budur. Duyu organlarımızın hududu içindeki âleme, dış âlem diyoruz. Fizik yalnız bu sahayla meşgul olmaktadır. Fakat, bu demek değildir ki, bütün âlem sadece bu dar sınır içerisinde sıkışmış bulunmaktadır. Hayır, bütün mevcudat, yalnız bizim duyu organlarımızla idrak ettiğimiz dar bir saha içine sıkışmış ve onun dışında hiç bir mevcudiyeti olmayan bir hüviyetle sahip değildir. Aslında idrak sahamız çok dardır.

Radyasyonlar skalasındaki pek dar bir saha içindeki enerji vibrasyonlarını ancak farkedebilmekteyiz : ses, ısı, ışık gibi. Vasıtalı olarak da hertz, röntgen ve gamına gibi ihtizazları bilmekteyiz. Bunların dışında veya arasında bir takım radyasyon familyalarının mevcut olamayacakları iddiasında bulunmak ise ilim zihniyetiyle telif edilemez.

Işık hızı ile hareket eden bir cisim fizik yönünden zaten cisim olmak vasıflarını da bir bakıma kaybetmektedir. Meselâ, formülümüze göre onun uzunluğu ortadan kalmaktadır. Bu taktirde bazı cisimlerin içinden geçmesi izah edilebilir, zira fizik bakımından cisim olmak vasfını kaybetmiştir. (Devamı 32. sayfada)

YARDIMCI ÜYE KÖŞEMİZ

Geçen yazımızda hizmetten söz ettik. Her türlü hizmetin ifası da bir tatbikat olduğuna göre, bu yazımızda da tatbikattan sözaçalım:

Bizim gözümüzle tatbikat nedir?

Hafızamıza nakşolunan bilgilerin başa - rıh bir tatbikatı yapılamadığı, daha doğru - su, hafızaya nakşolunan tesirlerin (ki, tesir, fiili bir bilgi akımıdır) tarafımızdan da fiili bir bilgi akımı haline getirilemediği sürece malımız olmasına imkân yoktur. Yukarıdan aldığımız tesirleri altımıza aktarırken ne kadar şuurlu, ne kadar otomatik bir transformasyon yapabiliyorsak, şuurlu oluşumuz nisbetinde bu bilgiler bizim malımız oluyor demektir. Aksi halde, malımız olamayan bu bilgiler, bizim için bir bilgi değil; ancak birer mâlûmat, ancak birer ham madde dir. Yani onları işlemek, onları tarafımızdan kullanılır hale getirebilmek, yine onları şuurculuk gösterebildiğimiz yüzdeler kadar bize - kendimize - ruhumuza mal edebilmek cehti şarttır. Çünkü bizler kullanmadığımız bilgilerin eksik ve hatalı yönlerini görüp noksanlarımızı ikmal ve hatalarımızı tashih yapamayız. Ham maddenin mâmul madde haline gelebilmesiye, işlenmesindeki özelliğe ve en iyi şekilde ve en iyi yönde işlenmeğe çalışılmasına bağlıdır. Meselâ, kromun ham cevherini demirin ham cevheri yerine işlemeğe çalışırsak, hem işleme güçlüğü ve hem de faydalanma oranı azlığı müşahade edilir. Yani cevher, öyle bir yere, öyle bir maksada tahsis edilmez ki, hem enerji sarfımız normal, hem faydalanma nisbetimiz tam olabilsin...

Bu, kullanma yönündeki başarının tam - lığa ulaşabilmesi yolundaki bir seçimi işaret eden bir misâldir. Yani kullanmadaki maksada göre fayda elde edebilmek, en

yüksek başarıya çıkarabilmek, bizdeki o ham madde bilginin matlubu uygun şekil ve yönde kullanılmasına bağlıdır.

İkinci misâl: Depo edilmiş bir su düşünelim. Bu su depoda kaldığı müddetçe ne işe yarar? Bu suyun faydalı olabilmesi, suyun karakterine has bir iş yaptırılmasıyla mümkündür. İçme suyu ise, susuz bir mideye girmeli, enerji suyu ise, enerji verici işe çevrilmeli; yedek su ise, vasfını kaybetmeden kullanılmalıdır...

Bir bilginin tatbikatı, arzımızın bize sağladığı imkânlar dahilinde, bu bilginin matlup bir fiile dönüşümünün tarafımızdan temin edilmesiyle kaimdir. Yani bu bilgi, bizi iten -sürükleyen olayların içinde yuvarlanan şuursuz bizce değil; olayların karşına ayak uydurabilen şuurculu tarafımızdan bir fiil hali gösterebilirse, ancak o zaman matlup bir tatbikat içinde kullanılmış olur.

Bizler daima bilgi tatbikatı deyince mücerret şeyler düşünür ve bu bilgileri satha indirip istenilen şekilde tatbik edemeyiz. Bu hal bilhassa bizim konularımızda daha çok mücerretlik doğurabilmektedir. Gerçi bu da bir bilgi noksanlığındandır netice itibariyle...

Meselâ, bir ruh sahibiyiz; ruh ezeli ve ebedidir, diyoruz ve bu tezimizi de bir çok delilleriyle sağlamlıyoruz. Yani bu, bir itikat, bir doğmatik inanç değildir. Akıl ve mantığımızı uygunluk gösteren; bir başka tür lüsünü akıl ve mantık dışı saydığımız sapasağlam bir bilgidir...

Müsbet ilim de bu değil midir? Öyleyse, hidrojenle oksijeni birleştirip su yapabildiğimiz gibi, neden bu bilgiyi de gereğiyle birleştirip bir tatbikat yapamıyoruz? Suyun bir sentez lâboratuvarı vardır. Bu bilgilerin sentez lâboratuvarı neresidir? Herhalde bizden uzakta bir yer değildir.

Ruhun ölmezliği bize hiç bir şey düşündürüp hiç bir fiil yaptırılmıyorsa, bu, depoda bekleyen su misâlimiz gibidir: Böylesine kaldığı sürece bir ağırlık ,bir fuzuli yer işgal edikten öteye bir şey veremeyecek demektir bize...

Ruhun ölmezliğini kabul eden insan, herhalde hayatı doğum ve ölüm sınırı içinde gören insandan çok farklı olmalıdır: Sonuncusu için bir daha gelinemeyecek hayatın tadını çıkarmaktan öteye varan düşünce ve davranışlar çok kısırdır... Fakat bedenini bir kalıp, aslî yapısı olan ruhunu da BEN olarak düşünebilen ve fonksiyonu biten bedenden ötede de hayatının bitmediğini ve tekrar yeni fonksiyonlu bedenlerle bedenlenmeler geçireceğini kabul etmiş bulunan insan için hayatın tadını çıkarmaktan ileri düşünce ve davranışlar beklenir...

Bu bilgiyi almış insanın fakirlikten nasiibi açılmış birisi olduğunu kabu ledelim : O, fakirlik ıstıraplarını hazırlayan âmilin nedenlerini ararken şöyle düşünecektir: Ben gereği kadar çalışmıyor muyum? Çalışmamda bir bilgi eksikliği var mıdır? Hatalı taraflarım nedir ki, kolayca binleri kazananların yanında ben biri bile zor kazanıyorum? Mutlaka bir eksiklik ve hata bulacak ve bunları tamamlamağa, tashihe çalışacaktır. Fakat bunca emeğinin, yine az emekle çok kazananın kazancına yetmediğini görecektir; lâkin isyan edip yaptıklarını yıkmayacaktır. Çünkü çok kazanmanın kendi gerçek ihtiyacı olmadığına; asıl ihtiyacını, daha yüksek tertipteki çabalarının ve rimlerinde aramasının ve bulmasının lüzumuna kani olarak para hırsını yenecek; bunu aslî gâyelikten çıkarıp ikinci, üçüncü plâna itebilecektir. Yani burada para kazanmak, bu neticeye varabilmiş kimse için, yaşamakta bulunduğu arz hayatının bir za-

rureti; fakat asla bir iyi yaşayabilme gâyesi değildir. Çünkü neye göre iyi yaşamaktır bu?.. Çok kazansa, her istediğini alabilse, acaba bu ona «iyi yaşamak budur» dedirtebilir mi? Şâyet dedirtebiliyorsa, zâten bu insan için birinci şıkkı düşünemeyiz. Bu insan için tatmine dünya mülkü yetiyor demektir.. Zâten böylesini maddenin ötesine itemeyiz: İtilmez ki!..

Şimdi şu basit misâl ve açıklamaları - mızdan bir neticeye varalım:

Beynimize doldurmağa çalıştığımız bilgileri birer tatbikata, yani hayatımıza tatbikete çalışırsak ,o zaman bu bilgilerin bize yetmediğini ve yanlışlarımızı görürüz. Yetişir hale gelebilmesi ve yanlış olanın düzeltilmesi yeni bilgi ihtiyaçları doğurur. Bu öylesine bir ihtiyaç doğurur ki, şöhret için hamallığına katlanılan ham bilgilerin ağırlığından bizi kurtarır; düzgün bir akış içinde safra taşımadan huzura koşturur. Bu insan için hırs, bu yolda huzurlu olabilmektir. Zaten böylesine bir akış kazanmak gücüne ermiş kişide, bizim kendimize has müşahade ettiğimiz hırsı göremeyiz...

Tatbikat, bilginin, bulunduğumuz satıhta yani yaşamakta olduğumuz arz üzerinde elde edebildiğimiz bütün imkânları zorlamadan kullanılmasıdır. Bunu, kendimiz hâkim olarak kullanabiliyorsak, kazanç bizimdir. Bunu, kendimize hâkim olarak kullanan bizden öte birisi varsa, kazanç onundur.

Parasını kendisi harcayan insanla bir başkasına harcatan arasında ne kadar çok farklar varsa, bilgisini kullanan insanla bunun hamallığını veya şuursuz vasıtalığı yapan insan arasında da en az bu kadar açık farklar vardır.

Namus, bildiğinden şaşmamak ve dürüstlük, bildiğini aşmakla mümkün olan tatbikatta mevcuttur.

YARDIMCI ÜYELERİMİZ :

- 67) Saadet Bozoğlu
Bayındır Sk. No. 28/5
Yenişehir - ANKARA
- 68) Mustafa İyigün
Mithatpaşa Mah. 351 Sk. 8.
ADANA
- 69) Gülhan Göker
Reşatbey Mah. 235. Sk. No. 16
ADANA

- 70) Serpil Akdoğan
144. Sk. No. 14, Lise karşısı
MERSİN
- 71) Hasan Sarıkoç
İBA Blokları No. 12, D. 2.
Yıldız, Beşiktaş — İstanbul
- 72) Erol Uyanık
Kireçburnu, Ömürtepe Sk. 24
Boğaziçi - İstanbul

Brezilyadaki bir seansta nikâh töreni

Damat ve gelin, derin bir tefekkürle, materyalize olan Petrius Leferinus'un önünde diz çöktüler ve hayatlarını o'nun takdisi ile birleştirdiler.

Yukarıdaki olay, 1960 yılında Brezilyada Sao-Paulo'da «Padre Zabeu» isimli bir Spirit Cemiyetinde tertip edilen ve 60 kişinin takip ettiği, iki saat süren bir seansın bir kısmıdır. Padre Zabeu, çok eskiden Papalık yaptığını söyleyen bir ruhtur. Bu cemiyetin resmi neşir organı olan «Caritas» isimli derginin mes'ul müdürlüğünü yapan albay Plinio D. Monteiro emniyet müdürlüğünde resmi vazifelidir; bu fevkalâde seansın teferruatını albay Monteiro'nun kaleminden nakledeceğiz:

60 kişinin hazır bulunduğu bu seansta ön sırada oturanlar el ele tutuşmuşlardı, medyum, küçük bir kabine konmuş ve kapısı kapanmıştı, küçük kırmızı lambalar hariç bütün ışıklar söndürülmüştü. Mutad duamız okunduktan sonra sükûn içinde bir müddet bekledik.

İlkin «Cacique» isimli bir hintlinin ruhunun materyalize olan basit bir flüt ile çaldığı melodileri dinledik.

İkinci tezahür Petrius Leferinus'un gelişi oldu. O'na kısaca Peter diyoruz. Peter'in materyalizasyonu gördüğüm materyalizasyonlar arasında en net olanıdır; evvelâ küçük bir mavi ışık halinde beliriyor, sonra, tedricen, beyaz tünığe sarılmış insan formunu alıyor. Peter üçüncü asırda yaşamış romalı bir askerinin ruhudur. Zamanında hristiyanlara reva görülen mezalimde katledilmiş fakat daha evvel gözleri oyulmuştur.. Kendisi her seansında hazirun arasında dolaşır ateş gibi elini başlar üzerine koyarak onları takdis eder.

Bu esnada ise Peter'e başka bir vazife düşüyordu; resmi nikâhtan sonra böyle bir seansta hayatlarını birleştirmek isteyen bu çiftler bir hayli zamandır bu anı bekliyorlardı. Peter, materyalize olunca, gelin es-

vapları içerisinde heyecanla bekliyen gelin, damat ile birlikte platformda hazırlanmış ve üzeri çiçeklerle süslenmiş küçük bir masaya doğru gittiler ve önünde durdular. Peter de masaya gitti ve onların önünde durdu, bir müddet öylece kaldı sonra yanlarına yaklaştı gelin ve damat diz çöktüler, Peter her ikisinin başı üzerine ellerini koydu ve ruhî takdislerini böylece sundu. Peter sonra masa üzerindeki çiçeklerden bir demet yaptı (fotoğrafımız tam bu anı tesbit ediyor) ve onu geline takdim etti. Böylece, vazifesini yapan Peter, haziruna dönerek kollarını onlara doğru uzattı ve yavaş yavaş demateryalize olarak silindi.

Üçüncü olarak cemiyete ismi verilen ve Cemiyetin hamisi varlığı olan Padre Zabeu, gelişini karton bir boru vasıtası ile direkt sesle konuşarak belirtti. Hazirun arasında derhal heyecanlı bir hava esmiye başladı. Padre Zabeu, hazirun'un daima büyük alâkasına mazhar olmuştur, bu alâkaya sebep, yalnız direkt ses ve materyalizasyon

tezahürleri göstermesi bakımından olmayıp daha ziyade irşat edici mahiyette bilgileri de vermesinde görebiliriz.

Direkt sesle gelişini belirten Padre Zabeu, materyalize oldu, mutad tebliğini verdikten sonra hazirunun muhtelif suallerini cevaplandırdı, bu sırada Padre Zabeu, din leyicilerinin yanlarına kadar sokulmuştu, konuşması bittikten sonra olduğu yerde tedricen demateryalize olurken haziruna veda etmekteydi.

Bu seansın son materyalizasyon'u Sebastiao Martino oldu. Martino, son hayatında Brezilyalı bir zenci olarak yaşamış. Evvelâ kendi yerli lisanı ile konuştu. Bu lisanı medyom dahil hazirundan hiç kimse bilmi-

yordu, bunu anlıyan Martino, derhal Brezilyada cari Portekizce konuşmağa başladı, fakat cümlelerine İspanyolca kelimeler de katıyordu ki, Brezilyalı zencilere mahsus bir tarzı bu.

Bu varlık müteaddit seanslarında olduğu gibi bu seansında da ruhlar aleminde zenci - beyaz veya ırk - millet gibi mefhumların bulunmadığını belirtti.

Hintli Cacique'in son olarak flütü ile çaldığı bir melodi ile bu şahane seans sona erdi. Böylece hazirun, ölümlerin yaşadığını ve verilen bir imkân ile gelip bizler ile konuşabildiklerini ve bu tertipleri hazırlayan üst planların mevcudiyeti sezgisi içerisinde evlerine döndüler.

Ruh Dostlarımızdan

Mustafa Molla

Nefsinize Eza Etmeyiniz

İstirap bedbinlik sınırına kadar hayatta bir dinamik mânâ ifade eder. Fakat ıstırap sizi hiçbir işe yaramaz bedbin bir varlık haline getirmişse veya getirmekte ise buna manevi kötürümlük âkibeti bir emri mukadder olarak cevap verecektir. O halde ıstıraplarınızı şahsi olmakdan çıkarınız. Hiçbir zaman ıstırap bir yük teşkil etmemelidir. Bu, adaletsizliklerin en haşini olur.

Mücadelenizi nefsinize karşı yapınız, lüzumsuz yüklerinizi atınız Zira mes'uliyet sınırı içinde vazifelerinizi müdrük bulunmamış olmaktan mütevellit bir huzursuzluk duyuyorsanız bu huzursuzluk da sizi artık selâmete çıkarabilecek bir çile olup devam etmiştir. Bundan sonrası için kendi varlığınız huzur içersinde tekâmüle doğru kapılar bulmak zorundadır. Böylece anlatmak istiyoruz ki, hayatta karanlık veya aydınlık şekillerinde görülen bütün tecelliler eğer size hizmet edebiliyorsa meşrûdur; değilse gayri meşrûdur ve dinlerin haram dedikleri bir nokta buradan başlar.

Nefsinize zulmetmeğe, beyhude manevî yükleri devam ettirmeğe hiçbir zaman haklı değilsiniz. Eğer hayra karşı vebal ve mes'uliyetle yüklü olduğunuzu kabul ediyor ve sanıyorsanız kendiniz için de aynı vebali taşıdığınızı unutmayınız. Nefsinize eza etmeğe selâhiyetiniz yoktur. Başkaları sizden bir hak talebediyorsa, veya etmiş de o hakkı ıstırdat edememiş ise, buna siz de kani iseniz her zaman için dua ediniz. Birbirlerinize karşı haklarınızı bağışlayınız; bu mümkündür.

Duyulan nedamet en büyük afivkârlığı temin eder. Affınızı nedametiniz temin etmiştir. Binaenaleyh, ıstırapınız yersiz, lüzumsuz ve öldürücüdür. Bundan el çekiniz, ama insanların geri haline karşı, memleketin sefaletine, insanlığın çocukca tarafgirane hallerine karşı ıstırap duyuyorsanız bunların çarelerine tevessül etmekle kendi çapınızda faydalı olabiliyorsanız bu ıstırap meşrûdur, yaratıcıdır ve bir mânâ ifade eden ruhî bir tezahürdür. Yok, sizi bu hal fenaya doğru sürükleyecekse, doğrudan doğruya korkunç bir kaynak teşkil ediyor ki, onun başına diz çökmekten feragat ediniz...

Rüyalar ve Yorumları

(Geçen sayıdan devam)

Hazırlayan: Ergün ARIKDAL

— E —

Hatâ, hodgâmlık, başıboşluk, aldatma, fena düşüncelerin sembolü. Ayrıca, maddi ve manevi yönden gelişmeğe yardım eden iç aydınlanmasının birden ortaya çıkmasını sağlayan ilham ve tekâmül sembolüdür.

— F —

Maj'ların gizli alfabe' sinde ölmüslük, iç ışık, niyet gibi kavramları temsil etmektedir. Hurufilere göre tereddüt, vicdan rahatsızlığı, vesvese, takayyüt, anlayış imkânı, mania ve sıkıntılardan kendini sıyırmakta bir ince görüş gibi hususları da muhtevlidir.

— G —

Fikir, zekâ, cehitle herşeyi öğrenmek için bir şeye başlamak, çalışma, direnme ve mücadelenin harfidir. Ayrıca ululuk, şan ve harp, hayır ve şer hakimi olmak gibi ifadeleri de belirtmektedir.

— H —

Muhakeme ve zekânın ifadesidir. Önceden anlama, tedbirli olma ve zengin içsel hayata malik bulunmak gibi hususları da belirtmektedir.

— I ve J —

Şiir, mistik aşk, mükemmellik. Hayır ve şer'i tefrik edip tatbik edebilmek, ceht kapasitesini ve varlığın in-

kişafını arttırabilmek ile ilgilidir.

— K —

Brahma'ların dininde, gizli olan, K tanrı, herşeyin en üstünü ve tümüdür. Latin'lerde Dominus, Yunanilerde Kurios, İbranilerde Yehovah, protestanlarda ise Jahveh'dir. K harfi dini ve mistik bir semboldür. Tabiat hazzı, merhamet ve kutsiyet ruhunu ifade eyler.

— L —

Hayatın sâde ve ciddiyetini, gelecek hayatta ancak saadetin mevcut olacağını temsil eder.

— M —

Ahlâki ve ruhani bir şekil değişimini ifade eder.

— N —

Aşk, fazilet, dostluk'un harfidir.

— O —

Tereddüt, iğva, saptırma, ve kader'in harfidir.

Rüyalarda ferdin bu durumlara girebileceğini gösterir.

— P —

Herkesce tanınma ve sevilme, san'at ve yazıcılık zekası, kudret gibi hususların belirtgenidir. Ayrıca zafer ve felâket, bilgelik ve ümitsizlik arasında meydana gelen kararsız bir muvazeneyi göstermektedir.

— R —

Mısır ilâhı Ra'nın ifadesidir. Güneş kursu ile temsil edilen Ra tek Tanrının sembolüdür ki dünyayı meydana getirmiştir. Mümbit bir muhayyile, pratik bir sağduyu, hertürlü vaziyetin yeniden ihyasına müsaade eyleyen bütün imkânlara bağlı kalarak çalışan düşünceyi temsil etmektedir.

— S —

Müsibet, keder, inziva. İnsan hayatını, kısırlaştırıcı unutkanlık, yanlış ve hata

ları müteakiben güçlüklerden muzafferiyete ve üstünlük elde etmeğe ulaştırmanın karmaşık bir kaderi ifade etmektedir.

— T —

Kuvvet, küstahlık, cür'et, ve ilâhi aşkı gösterir. Hamle, imtihanlardan atlama, yüksek ilhamlar, mace-
ra ruhu, araştırma ve seyahat zevki v.s. yi gösteren bir harftir.

— U —

Esaret, bağlılık ifadesidir. Tereddüt, kuvvet, mukavemet, kudret ve zayıflık harfidir.

— V —

Yapabilme ve sür'atli tahakkuk ifadesidir.

— Z —

Başarı ve mahareti anlatır.

— Y —

Azizlik, takva; kararsızlık ve dostbilmezlik; iradî bir hakimiyet, ilham ve birleşik olmayı belirtir.

Böylece rüyalarımızdaki harflerle ilgili olarak ileri sürülen bilgilerin kısa anlamlarını gözden geçirmiş bulunuyoruz. Şüphesiz, bunlar uzun bir tetkik ve araştırma mahsulü olarak, muhtelif kitaplarda zikredilmiş izahlardır. Kesin olmaktan uzaktırlar. Zaten, ruhî olaylar kaba olaylar gibi kalıp ve formül altına sokulamayacaklarından dolayı, burada söylenenleri esnek bir yorumlamaya teci tutmak daha yerinde bir çalışma olacaktır. Herkes kendi durumunu önce bilmeli sonra rüyasındaki sembollerini yorumlamağa çalışmalıdır.

Şiir ve Rüyalara :

Şiirdeki sembolizm biçim ve renklerin yeniden imalinden ibaret olan, tamamıyla temsili bir durumdur. Şair, çok derin ve hemen hemen gayri şuurî olarak ruhunun ortaya koyduklarını tercüme etmek durumundadır.

Edebiyat Sembolizmi de bir nev'i davetçiliktir. Heyecan ve duygular ahenk ve hisler yoluyla analize tâbi tutulur şiirde. Baudelaire, Mallarmé, Verlaine bu türün öncüleri ve en başarılı fransız şairleridir.

Uyanık halde bulunan bir insan, herşeyden önce, nesirci bir kimsedir. Hatta hantal ve cevval bile değildir. Zira şuur faaliyeti bilinen kaba verilerle meşguldür. Günlük hayatın zarurî ihtiyaçları, sözleri, inanç ve itirazları gibi. Halbuki rüya gören insan - ki bütün rüya görenler harikulâde bir şairdirler - münhasıran bir psikolog ve bir şairdir. Eşyaların kaygısında değil onların seyyal, ince sesleri ilgilidir. Eşyalar biz uyanırken de ses çıkarırlar, ama habermiz olmaz. Bu ses onların gerçek mahiyetlerinden kopup gelen ince titreşimlerdir. Rüyalarımızın tarif edilemez duygusu, biçimi ve mimarisi onların derin bir ruhiyatla alâkalı olarak yorumlandığını göstermektedir. Musiki ahengi ile şiir ahengi aynidir. Her ikisinde eşyanın yada eşya ile temasta olan ruhun heyecan, ihsan ve sevincinin ifadelerini belirtmeğe çalışırlar. Ahenk ve biçim ruhun kendisinde-

ki güzellik duygusunun bir fonksiyonudur. Rüyalarının kavranılması güç ifadesi karşısında, aynı bir rüyanın yorumlanması olarak müteaddit resimlerin, muziklerin ve şiirlerin meydana getirildiğini biliyoruz. Yukarıda isimleri geçen fransız şairlerinin başlarından bu tip olaylar geçmiştir.

Uyanık halde tahayyül edilmesi güç bir harikulâde-lik, rüya esnasında olağan bir sahnenin tamamlayıcısı mevkiindedir. Renk, biçim, ahenk, ses daha kolayca alınır ve ifade edilir. Uyanınca uzun zaman tarifi imkânsız bir renk ve duygu birliği içinde kaldığınız rüyalarınız olmuştur zannederim. Bu halin verdiği bir romantizm, incelik, hassasiyet ve yüksek heyecan bizleri bir şey yapmağa da zorlar. Hiç bir şey olmasa bile o günümüz neş'eli ve enerjik geçer.

Sevgili okuyucularımız.

Rüyalarımızın esaslı olarak başka bir veçhesi de vardır. Bu veçhe spiritüalizma noktâi nazarından bir tasnif ve sebepler'den ibarettir. Rüyalarımız karakterimizin, arzularımızın, fiziki yapımızın, müştereken faaliyet gösterdikleri geniş bir tatbikat sahasıdır. Bu yüzden karakteri ve arzulara göre çeşitli rüyalar ortaya çıkar.

Rüyalarımızı, spesifik yönden, şu tasnife tâbi tutabiliriz:

1 — İnşai Rüyalara :

İnsanın günlük şuur tecrübesinde cehit, hodgamlık, diğerkâmlık, his, heyecan, (Lütfen sayfayı çeviriniz)

vicdani duygu, inanç, itikat... gibi manevî hususların türlü derecelerde yer tutmasından hasıl olan yeni şekillenmeler yahut yıkıntılar sebebiyle meydana gelen rüyalar bu kısma girer. Bunlar en çok görülen rüyalar. Bizim bütün günlük tecrübemizin ruhsal kuvvetini taşıyan imajları taşırlar. Tecrübelerimizin başarı - başarısız neticelerini görebiliriz.

Bu rüyalar, insanın kendi kendine meydana getirdiği bir murakabe sistemi olurlar. İkaz ve ihbarlar yaparlar.

2 — İrşad Rüyaları :

Ferdin ulvî şuuraltı yoluyla zaman zaman irtibat kurabildiği «geçmiş hayatların açık bilgilerinin» tesiri altında ortaya çıkan rüyalarıdır.

Bu rüyalar, ferdin şuur - lu davranışları neticesinde ona mükâfat olarak verilir.

İnsan geçmiş dünya hayatlarında elde etmiş olduğu bilgiyi, tecrübe yapmaksızın, son hayatı içinde kullanabilir. Bu yüzden hakiki kuvvet ve bilgi kaynağıdır.

3 — Üst realite rüyaları :

Bunlar, ferdin kendi tekâmül seviyesiyle ilgili olmayıp, bir üst seviyenin tesiri ile meydana gelir .

Üst realite rüyalarında, ferdin yaşayışına istikamet veren, onu kendine doğru çeken bilgiler ve yardımlar vardır. Meselâ his realitesinde olan kimse vicdan realitesinden tesirler alacak; bu tesirler şuurlarda imajinatif sahneler meydana getirecek ve böylece ferdin üst realiteye geçişini teşvik edici bilgiler verilecektir.

Ferdin içinde bulunduğu hâl ile ileride alacağı durum mukayese edilir. Yahut sadece kendi hali ortaya ko-

nur veya yalnızca gelecek anlatılır.

Bu rüyalar çok semboliktirler.

4 — Kollektif Tesir

Rüyaları :

Bir ve aynı rüya küçük değişikliklerle bir çok kimsede görülür. Herkesin bağlı olduğu tesir mekanizması, fertleri maşerî bir tekâmül farkı olarak, kollektif tesir sahaları meydana getirebilir. Bazan da maşerî tekâmülün açık bilgi devrelerinde ferdî tesirler genel bir tesirde birleşirler.

İdrak, anlayış ve faaliyet birliği tarzında ortaya çıkan bir tekâmül kademesi hasıl olunca, umumî tesir plânının yardım ve irşatları herkese gelir.

Herkes de aynı mahiyette rüyalar görülmeğe başlar. Kütlevî, ikaz, yardım ve idare temin edilebilir.

— SON —

Rölativite

(Sayfa 25 den devam)

Ruhî hadiseler, fiziğin mevzu ve müşahade sahası dışında bulunmaktadır.

Dolayısıyla fizik kanunlarıyla formüle edilemezler. Maddenin kanunları maddî olmayan bir nesne için tatbik edilebilir mi?! Bir fizikçi haddini ve hududunu bilir ve onun dışına çıkmağı ilmi zihniyetiyle bağdaştıramaz. Bazılarının dediği gibi: "Efendim, ben ruhu, neşterimin ucunda göremedim, ruh tecrübe aletimin ibresini oynatmadı, fotoğrafını çekemedik..." şeklindeki iddialarının bir kıymeti olamaz. Bu düşünceler, ilmin gücünün ve kapasitesinin ne olduğunu bilememenin bir ifadesidir. **Kâinat sadece fiziğin tespit edebildiği mahdut birkaç fizik kanunuyla idare edilmekten çok uzaktır.** Bilemediğimiz daha nice nice kanun-

Üstün Yaşama

(3. sayfadan devam)

dünyanın olaylarının idare tarzının sanıldığı gibi duygusuz ve tesadüfi değil, herkesin tek tek hayatıyla çok yakından alâkalı bir bütün içinde devam edegeldiğini müşahade ederiz. Hatta o kadar ki, bize ters, ıstıraplı gelen hadiselerin dahi bizim en büyük istifademizi mucip üstün bir şefkat ve sevgiyle idare edildiğini farketmeye başlarız. İstırabımız kendi kusur ve bilgisizliğimizi, kendi yalandan, muhayyel dünyamızın saçmalığını anlayana kadardır.

Bundan sonra da atacağımız her adım bizleri, bize lâayık olan şefkatli bir yola, insanlık yoluna götürecektir.

lar ve tesirler kainatın ahenginde ve nizamında vazife almış bulunmaktadır.

ÖLÜM YOLCUSUNA

(Sayfa 9 dan devam)

O vazife tabiatın maddesini kullanırken onun sana hazırladığı imkânlardan istifade ederek müstakbel hayatlarının karanlık yollarını aydınlatacak ışıklar istihsal etmektedir.

Madde kâinatı onun ışıklarını yakamıyanlara sonsuz bir zulmet girdabı olur. Bu ışıklar ancak ve ancak iç âlemin kıvılcımlarıyla yanar.

İç âleminde bir zerre kıvılcım biriktirmemiş olanlar bu nurdan elbette ki nasipsiz kalırlar.

**

Vakit erkendir yolcular!

İçinizi kıvılcımlandırınız. Ruhunuzun bütün ampullerini yakınız. Kendi derinliğinizde nurdan bir âlem yaratınız. O âlem ebedî yolculuğunuzda size ışıktan bir rehber olsun. Ve öteki ışıkların (madde kâinatı ışıkları) mânasını da bir ışık lisanının vüruh ve belâgatı ile size izah edebilsin.

İçinizin aydınlanması lâzımdır. İçinizin aydınlanması, melekelerinizin inkişafı ile mümkündür.

Ruhunuz katmerli bir güle benzer. Onu saran yapraklar vardır. O yapraklar melekelerinizdir. Onları renklendirmeğe, aydınlatmağa ve bir ahenk içinde inkişaf ettirmeğe çalışınız ki o renkler size, büyük yolculuğunuzda çeşitli hakikatleri gösterebilir.

O armoni size madde kâinatının intizamını hissettirsin.

O aydınlık ise mevcudatın ihtişamını ve o ihtişamı ile yaldızlanan varlığınızın mânasını size aksettirsin.

Ve siz ancak o zaman bu tekâmül okyanusunun koynundaki esrarı çözecek iyinin, güzelin, rengin ve ahengin derinliğine ulaşmış olursunuz.

Hayatı ve ölümü elinizde, varlıkları da emrinizde tutabilirsiniz.

Ve nihayet siz, her şeyin hakikî mânasına ulaşabilmek emeliyle çözümlenmiş için tertiplenen kâinat muadelesini hal yolunda mesafeler katetmiş bulunursunuz.

İşte bu bilgi sellerinin içindeki akış, sizi, tekâmül yolunun yüksek kademelerinin kendine has ilâhî huzuru içinde saadetlerle örter.

Gökteki Vizyonlar

George BUTLER (Chimes, Mayıs 1965)

Başınızı göğe kaldırdığınızda bir şehir..., yahut ilerliyen askerler..., yahut tropik adalar..., yahut ta kızilderililer ile kıtaya yerleşmeğe gelen ilk beyazlar arasında bir savaş gördüğünüzü düşünün. Görünüştaki tuhaflığına rağmen, bu neviden pek çok olay tesbit edilmiştir.

Charles Fort, tuhaf fakat doğru verilere ilgi duyan bir insandı. Öylesine ki, bütün ömrünü, gazetelerden, eski belgeler ve müzelerden hatta şahsî mülakatlara da icabında başvurarak faydalanabileceği her yerden, bunları toplamağa hasretmişti. Gökten düşen acayip nesnelere, gemileri havaya kaldıran şaşırtıcı rüzgârlardan, ayın yüzündeki tuhaf şekillerden... söz ediyordu Fort. Fakat tesbit etmiş olduğu olaylardan hiçbiri «gökteki vizyonlar» kadar meraklı olamaz.

Geçen yüzyılın sonlarına doğru bu neviden birçok olaylar kaydedilmişti. Ohio, Ashland'da gökte büyük ve neresi olduğu kesin olarak tesbit edilemeyen bir şehir belirdi. Bazıları bunun 30 mil uzaklıktaki, Mansfield'in vizyonu olduğunu ileri sürdüler. Kimileri ise 60 mil uzaklıktaki Sandusky'ye benzettiler. Hatta bunun Kudüs'ün şimdiki halinin bir vizyonu olduğunu söyleyenler bile oldu.

Montana, Leviston'da gökte bir vizyon belirdi ve şehirdekiler, kızilderililer ile avcılar arasında karşılıklı hücumlar tarzında cereyan eden bir savaşı hayretler içersinde seyrettiler. Yerliler sayıca çok üstün olduklarından avcılarını esir aldılar. Sonra da onları direklere bağlayıp altlarına yığdıkları dalları ateşe verdiler.

Macaristan'da, Warasdin yakınlarında, birkaç piyade taburu görüldü gökte. Liderleri yanıyormuş gibi parıldıyan bir kılıç sallıyordu elinde. Bu vizyon binlerce kişi tarafından arka arkaya tam üç gece görüldü.

İskoçya'da oldukça tuhaf bir vizyona sahne oldu. Quigley mıntikasında gök ani

den karardı ve kırmızımsı bir saha belirdi. Bu sahada da askerler belirdi. Bu vizyonu ise, pupa yelken açmış savaş gemilerine benzeyen şekiller takip etti.

İsveç'te, Orsa gölünün üstünde gökte oranın sakinleri buhar gemileri ve sonra da gümrük bitkili adalar gördüler.

Baltık denizi kıyısında bir Rus kasabası olan Merexull'da bir saat müddetle bütün bir şehrin vizyonu görüldü. Bazı binaları tandır gibi olan ahali burayı Baltık'tan ikiyüz mil ötede olan St. Petersburg şehri olarak niteledi.

Keza bu arada İngiltere'de Liverpool halkı da bir şehir gördü gökte. Bu şehrin İskoçyadaki Edinburgh şehri olduğu söyleneildiyse de, Fort, o zaman Edinburgh'un panoramasını Liverpool'da sergilenmiş olmasına dayanarak, bunun pekâlâ bir «tesir altında kalma ürünü» olabileceğini ileri sürmektedir.

İrlanda'da bilinmeyen bir şehir de Youghal sakinleri tarafından bir küsur saat seyredilmiştir. Arka plânda bir orman bulunmaktaydı ve şehir bir tahta perdeyle çevrilmişti. Youghal'da bundan önce de bir şehir görülmüştü fakat o duvarla çevrili idi.

Birleşik Amerika'da, 1881 in Eylül ve Ekiminde üç eyaletin Delaware, Virginia ve Maryland eyaletlerinin gazeteleri gökte garip şekillerin görülmüş olduğunu bildiriyorlardı. Warrentown'da gece gökte birçok kimse beyaz elbiseli insanlar görmüşlerdi. Richmond'da da keza, birçok kimse bulutlarda yürüyen muazzam sayıda silahlı ve üniformalı asker görmüşlerdi. Delaware'da Wilmington şehirlileri beyaz elbiseli ve pırıl pırıl miğferli meleklerin guruplar halinde gökte gidip geldiğini gördüklerine incil üzerine yemin etmektedirler.

**

Şüphesiz ki, bu gibi fenomenler için akla uygun bir açıklama vardır. Bizler ise ancak bunların var olduklarını biliyoruz..

Jose Arigo

(8. Sayfadan devam)

Medyom'un kendisini de ameliyat edip edemeyeceğini sormamı istedi, isteğini medyoma tercüme ettim, medyom yaklaşmasını söyledi ve şişliği ve etrafını bir saniyede yokladı ve "Bana bir çakı verin" Dedi. Derhal hastalar arasında çakısı olanlar Arigonun yanındaki masanın üzerine çakılarını bıraktılar, irili ufaklı bir sürü çakı toplanmıştı. Arigo, içlerinden birini rastgele aldı ve Puharich ile Belk'e, ameliyeyi dikkatle takip etmelerini vasıtamla rica etti. Medyom, çakıyla, (tabii yine hiç bir temizlemeye tabii olmadan) deriyi yardı ve ete girdi. Çakıyı, yalnız iki parmağı idare ediyordu, fakat bu iki parmağın mahir sür'atini takip etmek imkânsızdı. Sonra çakıyı bıraktı ve iki parmağı ile yaraya tazyik etti ve ur, masanın üstüne düştü; iri, kanlı ve sertti.

Daha sonra, akşama doğru, Puharich'i otelinde ziyarete gittim. Onunla yaptığım mülâkatı banta da tesbit ettim. O'na ilkin şu suali sordum:

— Bu ameliyatı, niçin şimdiye kadar kendi doktorunuza yaptırmadınız?

— Doktorum, tümörün zararsız cinsten olduğunu iheri sürerek ameliyat yapmak istemedi; ben, zararsız da olsa bu çirkin şişliğin ortadan kalkması için ameli-

yatda ısrar ettim, fakat yine red etti. Ben de doktorun reddinin esas sebebinin, ameliyat esnasında ur'un civarından geçen ve yüzük parmağını idare eden sinirin kazaen zedelenmesi ve neticede o parmağın atıl kalması ihtimali, sebep olduğunu tahmin ettim, ve ısrar etmedim.

— Şimdi, doktor olarak lütfen söyler misiniz, böyle bir ameliyat, bir hastahane-de ne kadar zamanda yapı-lırdı?

— Tabii, bu, evvela operatörün maharetine bağlıdır, anestezi dahil takriben 15 dakika sürerdi.

— Arigo bunu ne kadar zamanda yaptı?

— Takriben 20 saniye-de, yarım dakikadan az bir zamanda.

— Ameliyatta herhangi bir ağrı duydunuz mu?

— Hayır, koluma bir tırnak deymiş kadar bir şey duydum, hepsi o kadar.

— Yaranızın ebadı ne kadar oldu?

— Kesik bir santim kadar ve bununla beraber o üç santim kutrundaki ur, bütün bir halde o küçük delikten nasıl çıktığına hayret ediyorum.

— Eğer bu ameliyatı bir operatör doktor yapmış olsa idi, nasıl bir yara açardı?

— Ur'un iriliğinden biraz daha büyük, ya da hiç olmazsa aynı ebatta bir ya-

ra açardı, sonra forseps kullanırdı ve sonra herhangi bir sinire dokunmamağa çalışarak ur'u çıkarırdı.

— Arigo nasıl yaptı?

— Arigo urdan daha küçük bir yara açtı ve hiç bir alet kullanmadan ur'u dışarı çıkardı.

— Anestezi yapılmadan bu ameliyatı nasıl izah ediyorsunuz?

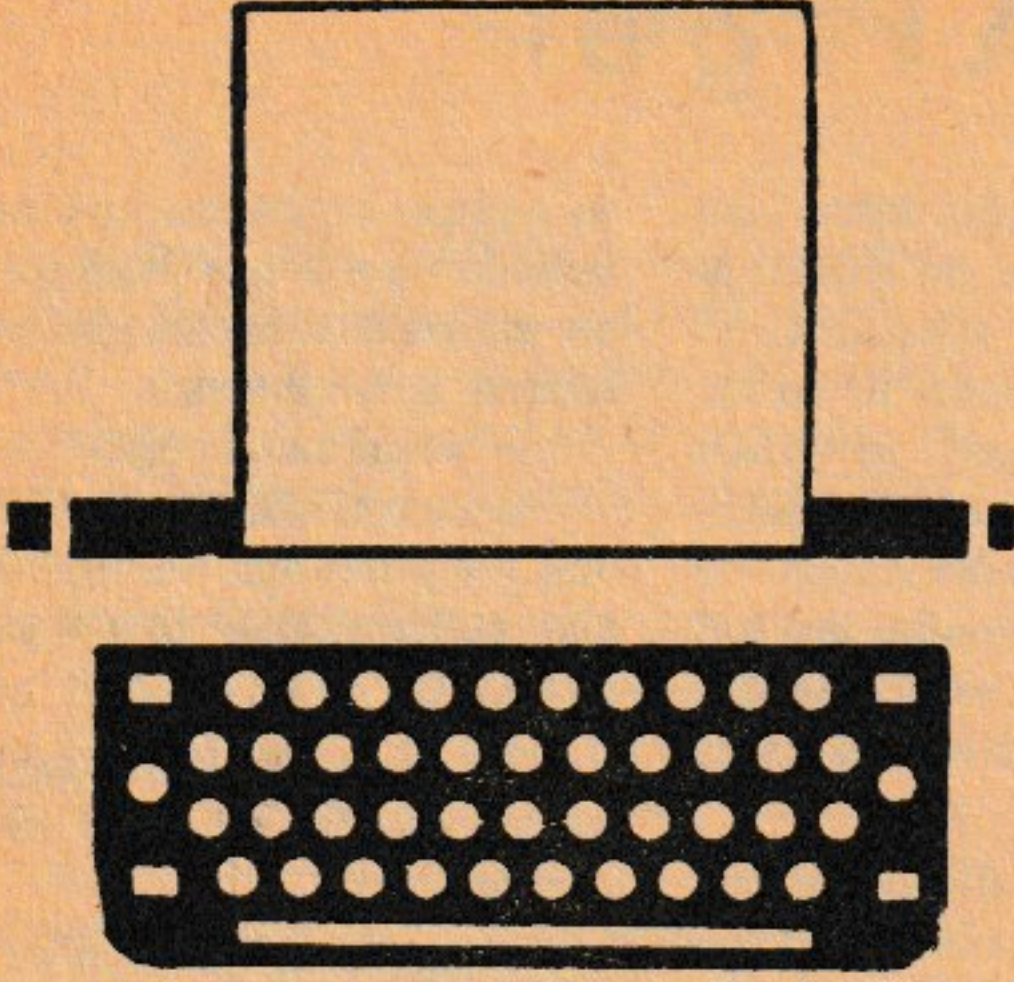
— Dostum, ne diyorsunuz? Yalnız anestezi mi? Arigonun ameliyatı baştan sona kadar harikulâde bir muammadır.

İki gün sonra Dr. Puharich evime gelerek bana yarasını gösterdi, küçücük beyazımsı bir çizgi vardı, hepsi o kadar.

Arigo, parapsikolojideki düşüncenin eşyaya hakimiyeti izahının ötelindedir.

Kendimizi biraz zorlasak da, medyom'un şu üç hususa aynı zamanda nasıl konsantre olup da — **Tıbbi temizliği, acıtmamağı, kanatmamağı** — bir arada nasıl başarabildiğinin cevabını bulsak... Ancak o zaman muallakta kalmaktan kurtulur, düzgün yolda emin yürüyebiliriz. Yoksa, adem oğlu Arigo'yu, küçük bir ilâh yapıp çıkarız işin içinden.

Bunların cevabı, Arigonun kendisine de verilmiştir. Yukarısı insanlara, hadiseler üzerinde müteal bir şuurun tasarrufunu isbat etmektedir.

Okuyuculara CEVAPLAR

Sayın Musa Güneş — ELBİSTAN

Sizin duyduğunuz ihtiyacı birçok dostlarımız da duymakta ve bizden yazılarımızda kullanılan kelimeleri ve deyimleri sâde ve açık olarak ifade etmeliğimizi istemektedirler.

Tekrarında fayda vardır ki, her ilim ve filozofi dalının kendine has terimleri mevcuttur. Bunlar herkesce kabul edilmiştir. Bunu nazarı itibare alarak, Ruh ve Madde'de, «Metapsişik Terimler Sözlüğü» adı altında uzun bir yazı serisi yayınlanmıştı. Bu konuda kullanılan her terimin türkçe ve diğer lisanlardaki karşılıkları ile birlikte izahları da yapılmış bulunmaktadır. Ayrıca, yazar arkadaşlarımız her yeni terimin yanına parantez içinde açıklayıcı bir cümle de koymaktadırlar.

Selâm ve sevgiler.

Sayın Üzeyir Uysal — ERZİNCAN (Karataş Köyü)

Doğru dersiniz: «Bu insanlar, bu dünya kurtulacaksa kendilikleriyle kurtulacaklardır.»

Ne var ki kurtuluşun yolunu yordamını bilip, diriliği yitirmeden güçle savaşa girmek gerek. Bu konuda Dergimiz, sizlere yol - ışık göstermek dileğinde. Siz de bildiğinizi bize yazı ile yazın; teknik icabı ya 450 ya da 900 kelime olsun yazılarımız. Deyişiniz hem açık, hem duru, hem de anlaşılır olur-

sa faydanız çok olur. Bekliyoruz, memnun oluruz.

Selâm ve sevgiler.

Sayın Galip Taşralı — SAMATYA

Övülmeğe değer fikirlerinizden dolayı sizi tebrik ederim. Bu fikirlerinizde, bizim fikir ve bilgilerimizin çok faydası olduğunu, yepyeni bir terkibe ulaştığınızı kaydediyor, sorularınızı soruyorsunuz:

Cevaplarımız şöyledir:

a) Tecrübeye, bilgi ve görgünüzü arttırdıktan sonra başlayabilirsiniz. Akıl prensipleri ile iyi niyetinizi asla kaybetmeden, imanlı olarak çalışınız. Çok okuyunuz. Tür-lü bilgiler hakkında, kendi çapınızda, araştırmalar yapınız. Serin kanlı, metin, sabırlı ve uyanık bulunarak tecrübelerinizi ciddi ve disiplinli olarak yönetiniz. Tecrübe neticelerini zapta geçirin ve celselerinize iştirak eden kimselerle zapt edilen neticeler üzerinde görüşmelerde bulununuz.

b) İrtibat kurduğunuz ruhların adına, mesleğine, şöhretine kapılmadan; fikirlerine, sözlerine bilinen hakikatlere uyup uymadığına dikkat ediniz. İçinden çıkamadığınız bilgiler hakkında: «bu doğrudur yahut tamamen yanlıştır» da demeyiniz. İnceleyiniz, sonra münakaşa yahut tenkide geçiniz.

c) Ruhların teşevvüş (şaşkınlık, intibaksızlık, bocalama) devrelerinde söyledikleri sözler dünya hayatındaki fikirlerinin

karışımı, gayri muntazam söylentilerdir. Bazan da gayet düzgün ve makûl olabilir, ve fakat bunlar gene bocalayan varlığın sözleridir. Bunu tefrik bilgi ve görgülü olmakla mümkündür.

d) Bütün ruhî çalışmalarda o çalışmayı yöneten bir rehber varlık mevcuttur. Bu varlık bazan doğrudan doğruya irtibata geçer. Başka durumlarda da diğer varlıkların medyomla irtibata geçmesi için sevk ve idarede bulunun.

e) Mecmuamızdaki «Spiritizma Dersleri» size yeterli bilgileri verebilecek düzende hazırlanmıştır. Diğer müşküllerinizi bize gene sorabilirsiniz.

Selâm ve sevgiler.

Sayın Ataullah Gökçelioğlu - DİYARBAKIR

Cemiyetimiz ne Teozofi ve ne de Tasavvuf ile iştigal eder. Spiritüalizma «**Tecrübi Ruhiyat ile İnsan varlığının bedenli ve bedensiz akibetini, maddi kâinatın prensip ve kanunlarını akıl ve mantık dairesinde inceler, tasvir eder ve tatbikata en yararlı hale getirir.**» İnsanı bir bütün olarak ele alır, onun tekâmül edebilmesi için gerekli olan kaideleri ve prensipleri araştırır, daha şuurulu ve kudretli olması için kılavuzluk eder.

Esasında her ekol tekâmülün bir yönünü anlatmağa çalışır. Fakat, realite objektif olarak incelenirse, çoğu ekoller insan nefsinin salâhı için açık ve seçik bir bilgi ver-

mekten uzak kalmaktadır. İnsanlar artık sadece üstadın sözü ve inançla yürüyecek durumda değiller. Kendileri kendi bilgileriyle yürümek arzusundadırlar. İşte spiritüalizma bu isteğe kısmen cevap vermek için cehit sarfetmektedir.

Selâm ve sevgiler.

Sayın Kâzım Topuzcu — SİLİFKE

Nebatlar ve hayvanlar da insanlar gibi tekâmül ederler. Onların tekâmüllerini anlayabilecek bir şuur derinliğine sahip olmadığımız için, ne gibi bir olgunluğa doğru gittiklerini bilemiyoruz. Onlar maddi bir beden inşası ve idaresini başka bir şuur içinde yaparlar. Tekâmüllerinin gidiş istikametleri bilginin dışındadır.

İnsanların birlikte tekâmül etmesini sağlayıcı en önemli ve başlıca kanun, SEVGİ KANUNU'dur. Sevgi ile her türlü menfilik ve şer olan şey müsbet ve hayra çevrilebilir. Esas mesele de müsbet ve hayırlı olan şeye itaat ederek, hizmetkâr olmaktır. Bütün insanlık, «insanlık sevgisi» gibi gerçek bir ideale sınıksız sarıldığı gün çok daha mes'ut olabilir. Bu yola VİCDAN'ın ikazlarını ve öğütlerini dinlemek ve tatbik etmek suretiyle gidilebilir. Ümidimiz şu merkezdedir ki, insaniyet kendinden beklenen VİCDANLI YAŞAMAYI ergeç tahakkuk ettirecektir. Bu onun insanlık vazifesidir.

Selâm ve sevgiler.

Jose Arigo tevkif edildi

Jose Arigo, doktorların hışmına uğruyarak 16 ay hapse mahkûm edilmiştir. Suç unsuru olarak elinden çıkmış müessif herhangi bir olay bulunamamıştır. Sebep olarak yalnız ruhsatsız - diplomasız, hastaları tedavi etmesi kâfi görülmüştür.

Bu, Arigon'un ikinci tevkifidir, ilkinde, başkanın kızı, doktorlar'ın ümidi kesmesi üzerine, Arigo'nun tedavisi ile iyileştiğinden bizzat başkan tarafından hususi affa mashar olarak hapse konamamıştı.

Arigo, serbest olunca yine tedavilerine devam edeceği muhakkaktır, zira aksini yapmak onun elinde değildir, yukarıya ona bu vazifeyi vermiştir, tevkifi daha çok insanın dikkatini çekeceğinden faydadan arı değildir, esasen fonksiyonunun esas maksadı da budur.

Kendi kendini yenen insan :

F R E U D

Jean - Gilbert DUMONT,
(Constellation'dan

1906 Yılı Mayıs'ında, Viyana Psikanaliz Cemiyeti üyeleri, Üstad S. Freud'e, ellinci doğum yıldönümü dolayısıyla, Kral Ödip'in Sfenks'le karşılaşmasını gösteren bir madalya takdim etmeyi düşünmüşlerdi; bu tam ona uygun bir hediye olacaktı. Ödip gibi, psikanalizin mucidi de insanın içindeki muammayı, düşüncenin «şuuraltı» denen en gizli kısmını çözmüş bulunuyordu. O zamanlar Freud olgunluk çağındaydı. Dostları, kısa boylu, kırçıl sakallı keskin bakışlı adama madalyasını uzatıyorlardı. İşte o sırada umulmadık bir şey oldu. Ödip resminin altında, Sofokles'in bir sözü yazılıydı: «Bu muammayı ancak pek kudretli bir insan çöze bilir.» Cümleyi okuyunca, Freud sarardı ve duvara dayanarak heyecanla: «Bu, hanginizin fikri?» diye sordu. Dostlarından birinin cevabı üzerine bir koltuğa çöktü ve onlara şu itirafda bulundu:

«O vakitler, henüz pek genç bir talebe idim. Zannedersem 1873 yılındaydı. Sabahları Viyana Üniversitesinin bahçesinde dolaşırken etrafı süsleyen meşhur adamların büstlerini seyrededim. Bir gün, gözümü ihtiras ateşi bürüdüğü sırada, tuhaf bir hayal gördüm; bir an için kendi büstümün de bu şöretler arasında bulunduğunu zannettim. Bu rüyanın yalnız başına bir fevkalâdeliği yoktu; fakat bu hayali Freud büstünün altında bir de yazı bulunuyordu. Bu yazı demince gösterdiğiniz Sofokles'in meşhur cümlesi idi.

Freud'un hayat hikâyesi incelenince, orada, onun biraz şaşkın, batıl itikatlara inanan, aşk ateşine tutulmuş ve çeşitli gizli korkuların esiri bir insan olduğu anlaşılacaktır. Bir zamanlar 51 yaşına gelince öleceğini zannetmişti; sonra, 1918 Şubatının bu iş için daha uygun olacağını düşünmeğe başladı. Bu tarihte hiç bir şey meydana gelmeyince, bu fikri de kafasından attı.

Bilindiği gibi, Ödip Kompleksi psikanalizin kuruluşunda önemli bir rol oynamıştır. Yapılan incelemelere göre, insanların çoğu, efsanedeki gibi, farkında olmadan anneye

bir nevi aşkla bağlanır, babaya ise kıskançlık duyar. Freud da bu kaidenin dışında değildi. Bütün bilgisine ve nefesine hakiniyetine rağmen, bu kompleksten kendini kurtaramamıştı. Buna karşı koymak için, hayatı boyunca etrafındakilere bir baba şefkati besledi.

1896 Ekiminde babasının 81 yaşındaki ölümü Freud'u derin bir kedere gömdü. Babasına kâfi derecede yakınlık gösteremediği, kısaca Ödip Kompleksine kapıldığı için, kendini suçlu hissediyordu. Çok geçince kendini psikanaliz etmeğe karar verdi.

Freud aşkta da kıskanç ve inhisarcı bir tabiata sahipti. Hayatının tek kadını Martha Bernays olmuştu. Nişanlılık zamanında kızcağızı sualleriyle rahatsız eder, göz hapsinde bulundururdu. İşin tuhafı, hergün beyaz bir gül ile bir şiir gönderdiği bu kadın, Freud'ü kendisine babasını hatırlattığı için bu kadar çok seviyordu. Freud ise gün geçtikçe şüpheli olmağa başlamıştı. Martha'yı çeşitli sorularla yorduğu gibi, ona kendi fikir ve hislerini zorla kabul ettirmeğe çalışıyordu.

Delice âşık olduğu sıralarda bile kendi kendisini analiz etmeğe muvaffak olabiliyordu. Ona göre aşk duygusu, insanın kendini emniyette hissetme arzusunun bir belirtisiydi. Sonraları, dost ve talebelerinden sevgi ve takdir beklemesini de bu arzusunun belirtileri saymak lâzımdır. Kendi analizini ne vakit tamamladığı kat'i olarak bilinmemektedir. Söylenenlere göre bu iş hiç bir zaman bitmemiştir; zira Freud, son günlerine kadar kendi ruhunu tetkikle meşgul olmuştur.

Freud'ün insanlığa en önemli hizmeti, «bir kimsenin kendi kendisiyle sulh içinde yaşayabilmesi» nin yollarını öğretmesi olmuştur. İnsanın, rüyalarını, konuşmadaki sürçmelerini (lapsus) ve unutkanlık gibi kusurlarının sebeplerini incelemekle dertlerinin bir haylisinden kurtulması mümkündür. Bugün, «RUHSAL SARSINTI» tabiri; halk arasında grip kadar adi bir mefhum haline gelmiştir. Moral bozukluğu her yerde bilinmiyor mu?